

Raport z konsultacji w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Art. ustawy	Zgłaszający uwagi	Treść uwagi	Podjęta decyzja i uzasadnienie
	12 § 6 pkt 2	Poczta Polska S.A.	Kraje, które przyjęły Konstytucję Światowego Związku Pocztowego tworzą pod nazwą Światowy Związek Pocztowy jeden obszar pocztowy dla wzajemnej wymiany przesyłek listowych. Na całym obszarze związku zagwarantowana jest wolność tranzytu oraz traktowania przesyłek pocztowych wysyłanych w transycie z innych krajów jak ich własnych przesyłek, bez dyskryminacji. Brak dyskryminacji przesądza o tym, że nie ma znaczenia dla obrotu pocztowego różnicowanie skutków prawnych nadawania przesyłki urzędowej w krajach członkowskich UE, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i krajami pozostającymi poza tym obszarem (z zagranicy). Postuluje się rozszerzyć proponowaną zmianę poprzez wskazanie, że termin złożenia pisma również uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe, a więc nie mającego statusu operatora wyznaczonego. Zmiana wyeliminuje występowanie negatywnych skutków procesowych dla uczestników postępowań, którzy, nie mając świadomości konieczności nadania przesyłki z zachowaniem wymaganego przez prawo terminu w placówce pocztowej polskiego operatora wyznaczonego, składali pisma w placówce innego operatora pocztowego. Proponowana zmiana przeloży się również na wpływy do budżetu państwa, ponieważ tzw. pocztowe usługi powszechne świadczone przez operatora wyznaczonego są zwolnione z opodatkowania podatkiem od towarów i usług, a usługi wchodzące w zakres usług powszechnych – realizowane przez operatorów pocztowych, którzy nie mają statusu operatora wyznaczonego – nie podlegają zwolnieniu z tego podatku (23% VAT).	Uwaga niezasadna. Data wpływu do polskiej placówki pocztowej pisma nadanego z poczty poza UE powinna mieć skutek procesowy, więc konieczne jest prawne uregulowanie umieszczania tej daty na przesyłce. Zmiana projektowana w Ordynacji podatkowej jest wzorowana na treści art. 165 § 2 Kpc.
		Orlen		
		Konfederacja Lewiatan		Uwaga niezasadna. Konieczność nadania pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy - Prawo pocztowe związane jest z powszechnością i obowiązkiem świadczenia usług pocztowych przez operatora wyznaczonego. Tożsame rozwiązanie jest w art. 57 § 5 pkt 2 Kpa. Argumentem za proponowaną w ustawie zmianą nie może być nieświadomość przepisów prawa, ani możliwości ewentualnych minimalnych dodatkowych wpływów budżetowych. Ważniejsze w tym zakresie jest zachowanie spójności rozwiązań; nadawca przesyłki byłby zdezorientowany gdyby różne zasady nadawania pism stosowane byłyby w ramach procedury administracyjnej i podatkowej.
	Art. 13 § 2 pkt 7	Konfederacja Lewiatan	Należy wskazać, że Minister Finansów jest organem pierwszej instancji oraz organem odwoławczym w sprawach przeciwdziałania unikaniu opodatkowania. Postępowanie w tych sprawach jest postępowaniem podatkowym i Minister Finansów musi być zdefiniowany jako organ odwoławczy (w obecnym brzmieniu brak takiej definicji).	Uwaga niezasadna. Zaskarżalność decyzji wydanych na podstawie art. 25f wynika z art. 220 Ordynacji podatkowej. Organem właściwym w sprawach przeciwdziałania unikaniu opodatkowania jest Minister Finansów, co oznacza

				także że Minister ten jest także organem odwoławczym.
Art. 14a	Porozumienie Zielonogórskie		Dodać przepisy pozwalające występować organizacji pracodawców z wnioskiem o interpretację ogólną.	Uwaga niezasadna. Jedynie organ administracji publicznej nie ma legitymacji do wniosku o interpretację ogólną. Takie uprawnienie mają obecnie wszystkie pozostałe podmioty, także organizacje pracodawców.
Art. 14b § 2a	PIU Pracodawcy RP Orlen Konfederacja Lewiatan		Zmniejszenie znaczenia interpretacji do ograniczania ryzyk podatkowych. Zmiana polegająca na rozszerzeniu uprawnień organów podatkowych do odmowy wydania interpretacji może mieć wpływ na ograniczenie swobody podatnika, do występowania z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej. Prawo podatkowe obejmuje także przepisy, których charakter nie zawsze jest jednoznaczny i nie pozwala na bezdyskusyjne zakwalifikowanie takich przepisów – bądź nie – do grupy przepisów regulujących właściwość oraz prawa i obowiązki organów podatkowych - przykładowo art. 53a OP.	Uwaga niezasadna. Przepisy adresowane do organu podatkowego, a nie do podatnika nie mogą być obejmowane procedurą interpretacji indywidualnych. Wynika to z jednolitego orzecznictwa sądowego, co zostało szeroko omówione w uzasadnieniu projektu ustawy. Obecnie, zgodnie z orzecznictwem sądowym, takie interpretacje nie są więc wydawane. Przykładem jest tu art. 53a OP, który określa przesłanki do wydania decyzji przez organ podatkowy. Tego przepisu w żaden sposób podatek więc samodzielnie nie zastosuje. Informacja i wyjaśnienie o przepisach prawa podatkowego, w tym także tych adresowanych do organu, pozostających w związku z przedmiotem toczącego się postępowania (kontroli) następuje w toku tego postępowania (kontroli). Obowiązek informacji i wyjaśniania ciąży na organie prowadzącym postępowanie – art. 122 § 2 Op. Projektowana zmiana nie odbiera więc żadnego uprawnienia. Obowiązek informacyjny w toku postępowania o przepisach z nim związanych pozostaje w mocy. Zmiana eliminuje „krzyżowanie” się procedur i racjonalizuje system interpretacji eliminując wnioski o interpretację indywidualne w sprawach, w których interpretacji Minister Finansów nie można wydawać, bo obowiązek wyjaśniania ciąży na organie prowadzącym postępowanie.

Art. 14b § 5a	Związek Banków Polskich Pracodawcy RP	Doprecyzowania wymaga zakres ochrony przysługującej podmiotowi, który otrzymał postanowienie wskazujące, że opisany we wniosku o interpretację indywidualną stan faktyczny, odpowiada zakresowi interpretacji ogólnej, w szczególności stworzenia mechanizmu ochrony wynikającej z interpretacji ogólnej w stosunku do konkretnego stanu faktycznego / zdarzenia przysługującego przedstawionego przez podatnika we wniosku o interpretację indywidualną	Uwaga niezasadna. Ochrona wynikająca z interpretacji ogólnej uregulowana jest w art. 14k – 14m OP i przysługuje wszystkim podatnikom, którzy się do niej zastosowali, w związku z tym nie ma potrzeby szczególne uregulowanie. Ochrona przysługiwać będzie bez względu na to czy i z jakiego źródła podatek powziął wiedzę o treści interpretacji ogólnej, czy z Dziennika Urzędowego MF, czy też z postanowienia wskazującego, że do ich sytuacji znajduje zastosowanie dana interpretacja ogólna. Warunkiem jednak ochrony jest to że się do tej interpretacji ogólnej zastosują.
	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan	Zmiana stanowi pogorszenie sytuacji podatnika i ograniczenie możliwości do występowania z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie. W przypadku, gdy podatek wstąpi na drogę postępowania zażaleniewego i następnie sądowego, twierdząc, że zaprezentowany przez niego stan faktyczny/zdarzenie przeszłe nie pokrywają się ze stanem faktycznym opisanym w interpretacji ogólnej, otrzymanie potwierdzenia słuszności swojego podejścia i w rezultacie – otrzymanie przez podatnika indywidualnej interpretacji, nastąpi zdecydowanie później w porównaniu do dzisiejszego stanu, w jakim podatek uzyskuje potwierdzenie prawidłowości zastosowanego podejścia w drodze interpretacji indywidualnej. Ponadto wyklucza możliwość poddania kontroli sądu administracyjnego merytorycznego stanowiska organów podatkowych zaprezentowanego w interpretacji ogólnej, do której „odesłano” podatnika. Podatnikowi ograniczone zostanie prawo do potwierdzenia jego stanowiska przez sąd administracyjny w przypadku, gdy nie będzie się zgadzał z merytorycznym stanowiskiem wyrażonym w interpretacji ogólnej. W praktyce takie rozbieżności interpretacyjne pomiędzy organami wydającymi interpretacje indywidualne oraz sądami administracyjnymi są spotykane.	Uwaga niezasadna. Brak interpretacji indywidualnej nie wstrzymuje żadnych działań podatnika. Podatek nie musi zgadzać się z interpretacją. Podatek nie musi wstrzymywać się z działaniami do czasu otrzymania interpretacji lub zakończenia sporu o dopuszczalność interpretacji. Celem systemu interpretacji indywidualnych i ogólnych nie jest też poddanie jej sądowej kontroli i „potwierdzenie” stanowiska podatnika przez sąd. Interpretacja ogólna nie traci swojego waloru ochronnego przez brak kontroli sądowej. Podatek nie jest związany treścią interpretacji ogólnej. Jeżeli podatek nie zgadza się z treścią interpretacji ogólnej, czy indywidualnej może przyjąć własną wykładnię przepisów i na własne ryzyko.
Art. 14f § 2	Pracodawcy RP	Wątpliwości budzi, czy w przypadku pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, czy też w przypadku odmowy wszczęcia postępowania organ podatkowy dokona zwrotu wpłaconej opłaty.	Uwaga niezasadna. Opłata jest za wniosek i w takiej sytuacji organ nie będzie zwracał opłaty. Poniesione zostały przez organ nakłady pracy na analizę wniosku i jego dopuszczalności oraz wydanie i doręczenie postanowienia.

Art. 14g § 1	ZBP Pracodawcy PR	Zapis „lub innych wymogów określonych przepisami prawa” wymaga doprecyzowania, do jakich wymogów odwołuje ten przepis.	Uwaga niezasadna. Należy zauważyć, że warunek ten znajduje się już w obowiązującym art. 14a § 4 pkt 1 OP w odniesieniu do interpretacji ogólnych na wniosek i nie wywołuje on wątpliwości co do jego znaczenia. W związku z tym doprecyzowanie w przepisach tego wymogu w odniesieniu do interpretacji indywidualnych wydaje się niezasadne. Natomiast w uzasadnieniu do projektu dodano przykładowe wymogi, których niedochowanie może skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia, np.: brak podpisu lub brak pełnomocnictwa w przypadku gdy wnioskodawca występuje przez pełnomocnika. Uwaga niezasadna. Przepis § 3 art. 14g jest zbędny ponieważ odpowiednie odesłanie do przepisów o postanowieniach zawiera projektowany przepis art. 14h.
Art. 14g § 3	Konfederacja Lewiatan	W projekcie proponuje się uchylene § 3, który mówi o wydaniu postanowienia w przypadku pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Postulujemy nie uchylać § 3, aby podatek otrzymywał informację o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia.	Uwaga uwzględniona. Uwaga bezprzedmiotowa – w projekcie z dnia 9 lipca 2014 r. który był przedmiotem konsultacji takie odwołanie zostało przewidziane.
Art. 14h	Pracodawcy RP Lewiatan	Pozytywnie należy ocenić odwołanie się do art. 215 § 1, należy uzupełnić propozycję zmiany o odwołanie, poza § 1 art. 215, również do § 3, na podstawie którego na wydane postanowienie będzie przysługiwało zażalenie. Z uwagi na wprowadzenie nowego rozdziału 3a w art. 14h wykreślono odniesienia do art. 136 – 137. W związku z tym pojawia się wątpliwość, czy będzie możliwe złożenie wniosku o interpretację przez pełnomocnika. Propozycja ujęcia w art. 14h odwołania do przepisów Rozdziału 3a. Podobnie w 14 ze.	Uwaga uwzględniona. Uwaga bezprzedmiotowa – w projekcie z dnia 9 lipca 2014 r. który był przedmiotem konsultacji takie odwołanie zostało przewidziane.
Art. 14i § 3	Konfederacja Lewiatan	W § 3 początek zdania między słowami „Interpretacja indywidualna” warto powrotnie uzupełnić o słowa „wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji” tak, aby publikowany był tekst wniosku podatnika i tekst interpretacji organu, gdyż zapewnia to pełen obraz objętej interpretacją sprawy. Uzupełnienie interpretacji o wyczerpujący stan faktyczny jest zawsze subiektywnym wyborem tego co istotne dla czytelnika i tego co można pominąć.	Uwaga niezasadna. Zmiana w art. 14i § 3 powiązana jest ze zmianą dokonaną w art. 14c § 1 polegającej na wskazaniu, że w interpretacji indywidualnej zamieszczany będzie wyczerpujący opis stanu faktycznego lub zdarzenia przysięłego przedstawionego we wniosku. W związku z tym zrezygnowano z publikowania wniosku w BIP - zmiana poprawi szybkość zamieszczania interpretacji, zmniejszy ryzyko ujawniania danych osobowych oraz poprawi wydajność systemu wyszukiwania interpretacji, (zamiast dwóch dokumentów publikacji podlegać będzie jeden,

			treściowo scalony).	
Art. 14n	Konfederacja Lewiatan	Propozycja wprowadzenie przepisów, które wprost zapewniłyby m.in. możliwość uzyskania interpretacji przepisów prawa podatkowego przez podmioty planujące przystąpić do „podatkowej grupy kapitałowej” – dalej PGK, tak aby interpretacja wydana dla PGK jako odrębnego podatnika, była wiążąca i stanowiła ochronę również dla późniejszej („nowej”) PGK.	Propozycja zasadna, w zakresie jednoznacznego uprawnienia spółki planującej współtworzyć PGK do wystąpienia o interpretację indywidualną stanowiącą ochronę dla PGK. Propozycja niezasadna w zakresie sukcesji interpretacji wydanych w czasie istnienia PGK przez spółki tworzące. Interpretacje indywidualne, ani ochrona z nich wynikająca systemowo nie podlega sukcesji.	Propozycja zasadna, w zakresie jednoznacznego uprawnienia spółki planującej współtworzyć PGK do wystąpienia o interpretację indywidualną stanowiącą ochronę dla PGK. Propozycja niezasadna w zakresie sukcesji interpretacji wydanych w czasie istnienia PGK przez spółki tworzące. Interpretacje indywidualne, ani ochrona z nich wynikająca systemowo nie podlega sukcesji.
Art. 14r	Pracodawcy RP	W przypadku zmiany decyzji o objęcie klauzulą, pozbowienie w ten sposób mocy prawnej interpretacji indywidualnej może mieć negatywne i nieodwracalne skutki dla przedsiębiorcy, ze względu na utracę korzyści, kontrakty czy niesfinalizowane transakcje. Przepis należy uznać za wyjątkowo kuriozalny.	Uwaga niezasadna. Dla ochrony przed zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania tworzy się nową procedurę „opinii zabezpieczających”. Nie można akceptować sytuacji, w której interpretacje indywidualne wydawane na poszczególne wnioski ukazujące części składowe schematu unikania opodatkowania zbudują ochronę przed zastosowaniem klauzuli. Dodać należy, że unikanie opodatkowania skutkujące klauzulą musi być zamierzone.	Uwaga niezasadna. Kuriozalnym byłoby dopuszczenie zbudowania ochrony przed zastosowaniem klauzuli poprzez ukazanie sztucznej konstrukcji prawnej we fragmentach ujętych w odrębnych wnioskach o interpretacje indywidualne.
Art. 14s	ZBP Pracodawcy RP	Doprecyzowania wymaga sytuacja poszczególnych podatników, gdy po wydaniu interpretacji interesy tych podmiotów okazały się rozbieżne i tylko jeden z podmiotów złożył skargę do sądu administracyjnego. Powstaje bowiem wątpliwość, czy w sytuacji, gdy sąd administracyjny uchylił interpretację organu podatkowego, to czy ta interpretacja będzie obowiązywać w stosunku do pozostałych podmiotów, które złożyły wniosek wspólny i nie złożyły skargi do sądu administracyjnego.	Uwaga niezasadna. Interpretacja indywidualna będzie jedna. Uchylenie tej interpretacji indywidualnej będzie wywoływało skutek wobec wszystkich wnioskodawców, także tych którzy interpretacji nie zaskarżyli. Jednocześnie należy zauważyć, że także w stosunku do wszystkich ta interpretacja będzie wywoływała skutki ochronne,	Uwaga niezasadna. Interpretacja indywidualna będzie jedna. Uchylenie tej interpretacji indywidualnej będzie wywoływało skutek wobec wszystkich wnioskodawców, także tych którzy interpretacji nie zaskarżyli. Jednocześnie należy zauważyć, że także w stosunku do wszystkich ta interpretacja będzie wywoływała skutki ochronne,

		Pracodawcy RP	Niezrozumiałe jest ograniczenie polegające na doręczaniu interpretacji wspólnej jedynie zainteresowanemu wskazanemu we wniosku, jako strona, gdy każdy z podmiotów wskazanych we wniosku, jako zainteresowany obowiązany jest do wniesienia opłaty.	zgodnie bowiem z proponowanymi regulacjami w art. 14s § 4 w zakresie nieuregulowanym przepisami o wniosku wspólnym stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału o interpretacjach, w tym także przepisy 14k – 14m. Podkreślić należy, że to podatnicy decydują, czy lepiej w ich sytuacji złożyć wniosek grupowy, czy wnioski odrębne. Założyć należy, że często będzie sytuacja, w której treścią wniosku będzie alternatywne rozstrzygnięcie, czy obowiązek ciąży na podmiocie A, czy na podmiocie B. Wnioskodawcy powinni więc przewidywać skutki procesowe interpretacji na wniosek grupowy, który dla części zainteresowanych będzie korzystny, a dla części.
Art. 14t	Konfederacja Lewiatan		Art. 14t nie zawiera uregulowań dotyczących kogo obejmuje zasada nieszkodzenia, a powinna się odnosić do podmiotu wykonującego zamówienie, który zastosował się do interpretacji otrzymanej przez zamawiającego. Ponadto, za celowe uznaje się również uregulowanie kwestii obowiązkowego udostępniania przez zamawiającego posiadanej przez niego interpretacji indywidualnej wszystkim podmiotom przystępującym do przetargu – powinna ona stanowić część dokumentacji przetargowej.	Uwaga uwzględniona. Pozostali zainteresowani otrzymają odpis wydanej interpretacji.
Rozdział 1b „Opinie zabezpieczające”	ZBP Pracodawcy RP		Doprecyzowania wymaga, w jakich sytuacjach podmioty planujące dokonanie określonych transakcji, dla zabezpieczenia swojej pozycji podatkowej powinny złożyć wniosek o wydanie takiej opinii, a w jakich „wystarczające” będzie złożenie wniosku o interpretację indywidualną w trybie art. 14b Ordynacji.	Uwaga uwzględniona częściowo. Doprecyzowano zakres ochrony z interpretacji wobec podmiotu wykonującego zamówienie. Bezprzedmiotowe jest regulowanie obowiązku udostępniania przez zamawiającego posiadanej przez niego interpretacji jako części dokumentacji przetargowej, gdyż zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 12 ustawy Prawo zamówień publicznych zamawiający ma obowiązek w specyfikacji istotnych warunków zamówienia przedstawić m.in. opis sposobu obliczenia ceny.
	Fundacja		Projektodawca, tworząc nową konstrukcję opinii zabezpieczającej, starał	Uwaga niezasadna. Adekwatność procedury zabezpieczającej uzależniona będzie od stanu faktycznego i prawnego w jakim podmiot działa lub działać planuje. Nie jest możliwe precyzyjne skatalogowanie tych stanów.

		się połączyć ze sobą procedurę zawierania porozumień w zakresie stosowania cen transferowych z procedurą wydawania interpretacji indywidualnych „wylawiając” jednak z tych procedur postanowienia korzystne jedynie dla organu, pomijając postanowienia działające na korzyść przedsiębiorców. Instytucja nie realizuje celu deklarowanego przez projektodawcę, tj. nie złagodzi skutków wprowadzenia klauzuli unikania opodatkowania. Po pierwsze, opinie zabezpieczające nie będą wiązać organów podatkowych, a co najwyżej będą one odnosiły się do nich, a następnie będą włączane do akt sprawy. Po drugie, przewidywana podstawowa opłata za wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej wynosząca 15.000 zł, a w zakresie czynności dokonywanych przy współudziale nierezydentów 30.000 zł jest zbyt wysoka. W świetle takiej propozycji, instytucja opinii zabezpieczających mających ograniczać ryzyko podatnika przed niewłaściwym wyborem konstrukcji prawnej z punktu widzenia prawa podatkowego, może okazać się nieosiągalna dla większości przedsiębiorców.	nieoparta żadną argumentacją. Procedura opinii zabezpieczających będzie dotyczyć zagadnień prawnych jak i ekonomicznych, co determinuje formę tej procedury. Uwaga niezasadna. Norma bezpośrednio wiążąca organy podatkowe okazała się niekonstytucyjna w zakresie interpretacji ogólnych Ministra Finansów. Z tych samych powodów formalnego związania nie można wprowadzić w opiniach zabezpieczających. Przepis art. 20m § 2 pkt 2 OP dla porozumień w zakresie cen transakcyjnych wymagających zgody obcej władzy stanowi przedział kwotowy od 50 tys. do 200 tys. zł. Opłata dotycząca podmiotu zagranicznego ale nie wymagająca zgody władzy obcej wynosi od 20 tys. do 100 tys. zł, a dla porozumienia krajowego wynosi od 5 do 50 tys. zł. Nie żadnych podstaw do twierdzenia, że sprawa wydania opinii zabezpieczającej będzie znacząco łatwiejsza, a przez to wymagająca mniejszego zaangażowania.
Laboratorium i Prawa Gospodarki Krajowa Rada Radców Prawnych		Kontrowersyjne jest zobowiązanie wnioskodawcy do wskazania istotnych korzyści ekonomicznych i biznesowych uzasadniających konstrukcję prawną przyjętą przez wnioskodawcę. Nie jest jasne, w jakim celu organ miałby bowiem uzyskiwać taką wiedzę. Nie powinno jednak ulegać wątpliwości, że wskazanie takich korzyści może mieć istotny (pozaprawny) wpływ na decyzję organu. Ponadto, zwąwszy na 6 miesięczny termin na wydanie opinii, jest wysoce prawdopodobne, że w tym czasie zmianie mogą ulec niektóre okoliczności faktyczne, a w konsekwencji przedsiębiorca chciałby zmodyfikować swój wniosek. Taka możliwość nie została jednak	Uwaga niezasadna. Minister Finansów ma ocenić czy może znaleźć zastosowanie klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania, a „istotne korzyści ekonomicznych i biznesowych uzasadniających konstrukcję prawną przyjętą przez wnioskodawcę” są elementem wykluczającym stosowanie klauzuli (projektowany art. 25f § 1 pkt 3). Bez zbadania tych okoliczności opinia nie byłaby w pełni zabezpieczająca. Uwaga niezasadna. W zakresie procedury cen transakcyjnych inaczej niż w opinii zabezpieczającej nie występuje milczące załatwienie. Dopuszczenie modyfikacji wniosku w
	Art. 14w Fundacja Laboratorium i Prawa Gospodarki		

		przewidziana, chociaż istnieje w procedurze dot. cen transakcyjnych (art. 20h § 1). W przypadku opinii zabezpieczającej, wnioskodawca może jedynie cofnąć wniosek (za zwrotem połowy opłaty) i złożyć nowy, czekając kolejne 6 miesięcy i wnosząc nową opłatę.	trakcie jego analizy wymusza ponawianie analizy i wyklucza dotrzymanie terminu.
Art. 14za § 1	Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki	6 miesięczny termin na wydanie opinii zabezpieczającej będzie miał negatywny wpływ na możliwość prowadzenia działalności oraz będzie wstrzymywał lub niekiedy wręcz uniemożliwiał podjęcie niektórych decyzji biznesowych. Wątpliwości jednak budzi, czy przedsiębiorca faktycznie w ciągu 6 miesięcy pozna stanowisko organu. Co prawda, projektodawca proponuje wprowadzenie w art.14za § 2 tzw. milczącej zgody, tj. że w razie niewydania opinii w ciągu 6 miesięcy, uznaje się, że organ wydał decyzję zgodną ze stanowiskiem wnioskodawcy. Jednak, projektodawca zastrzegł ministrowi właściwemu ds. finansów publicznym prawo do zmiany z urzędu takiej opinii, po stwierdzeniu jej nieprawidłowości, uwzględniając przy tym orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z czym przedsiębiorca nawet po upływie 6 miesięcy nie będzie mógł być pewien legalności planowanych przez siebie działań. Zważywszy na koszty przygotowania i przeprowadzenia transakcji, stanu niepewności nie zmniejszy raczej fakt, że zmiana ta będzie miała charakter <i>ex nunc</i> .	Uwaga niezasadna. Brak opinii zabezpieczającej nie blokuje żadnych działań podatnika. Pozostawianie w mocy opinii zabezpieczających, gdy okaże się, że przepisy których opinia dotyczy są niekonstytucyjne samo w sobie naruszałoby art. 190 Konstytucji.
Art. 14zc	Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki	Nie przewidując widełek w wyznaczaniu wysokości opłaty projektodawca nawiązuje do interpretacji indywidualnych, a nie do opłaty za wniosek o uznanie metody ustalania ceny transakcyjnej, która takie widełki przewiduje. Wysokość opłaty za wniosek o opinię zabezpieczającą jest oczywiście niekorzystna dla przedsiębiorcy w porównaniu do wysokości opłaty przy interpretacjach indywidualnych. Projektodawca w uzasadnieniu twierdzi, że opłata jest niższa niż opłata za wniosek dot. cen transakcyjnych, która to opłata wynosi od 50 do 100 tysięcy złotych. Wprowadza to jednak w błąd, ponieważ opłatę w takiej wysokości wnosi się jedynie w przypadku, gdy – w skrócie – konieczna jest zgoda zagranicznej władzy podatkowej. W innych przypadkach, opłata jest znacznie niższa. Należy podkreślić, że z projektu nie wynika, aby w przypadku transakcji transgranicznej konieczne było uzyskanie opinii lub zgody organu zagranicznego, a zatem i koszty związane z wydawaniem opinii zabezpieczającej powinny być znacznie niższe i nie uzasadniają tak wysokich opłat za wniosek. Rozwiązanie w postaci opłaty w stałej wysokości (uzależniającej jej wysokość jedynie od rodzaju transakcji:	Uwaga niezasadna i oparta na błędzie. Przepis art. 20m § 2 pkt 2 OP dla porozumień w zakresie cen transakcyjnych wymagających zgody obcej władzy stanowi przedział kwotowy od 50 tys. do 200 tys. zł. Opłata dotycząca podmiotu zagranicznego ale nie wymagająca zgody władzy obcej wynosi od 20 tys. do 100 tys. zł, a dla porozumienia krajowego wynosi od 5 do 50 tys. zł. Nie żadnych podstaw do twierdzenia, że sprawa wydania opinii zabezpieczającej będzie znacząco łatwiejsza, a przez to wymagająca mniejszego zaangażowania. Nie ma też podstaw do rozbudowywania „widełek” skoro nie można opierać się na wartości transakcji (bo takiej informacji wniosek nie wymaga) jak to ma miejsce w zakresie porozumień do cen transakcyjnych. Wprowadzenie przesłanki obliczenia opłaty wg „stopnia skomplikowania”

	transgraniczna lub krajowa, nie biorąc zaś pod uwagę wartości planowanej transakcji, stopnia skomplikowania sprawy) jest racjonalne przy opłacie wynoszącej 40 zł za wydanie interpretacji indywidualnej, jednak budzi wątpliwości w przypadku konieczności wniesienia opłaty 15 lub 30 tysięcy złotych. Wg deklaracji projektodawcy, zmiana jest wymierzona jedynie w dużych przedsiębiorców, a zatem i w kosztowne transakcje. Jednak brak postanowień ograniczających możliwość zastosowania tych przepisów do małych i średnich przedsiębiorców powoduje obawę, że przepisy te znajdą zastosowanie także w przypadku niewielkich transakcji wykonywanych przez małych i średnich przedsiębiorców. Wówczas brak możliwości zmiany wysokości opłaty będzie oczywiście prowadził do niesprawiedliwych efektów. Wątpliwość wzbudza także różnicowanie opłat za wydanie opinii zabezpieczających w zależności od sytuacji czy czynność prawna wchodząca w skład planowanej konstrukcji prawnej ma być dokonana z podmiotami będącymi nierzeczydentami, lub z podmiotami kontrolowanymi lub zarządzanymi przez nierzeczydentów. Regulacja ta różnicuje pozycję prawną rezydentów i nierzeczydentów, co może rodzić zarzut dyskryminacji podmiotów gospodarczych z innych państw wchodzących w skład Unii Europejskiej, które chciałyby dokonać optymalizacji podatkowej, a tym samym niezgodności przedmiotowej regulacji z prawem unijnym.	sprawy byłoby zbyt uznaniowe. Wydawanie opinii zabezpieczających w konstrukcjach zawierających elementy międzynarodowe będzie trudniejsze, co wymaga większego zaangażowania potencjału analitycznego, co z kolei pociągnie za sobą wyższe nakłady. Nakłady te powinna równoważyć wyższa opłata.
Konfederacja Lewiatan	Dostępność do dobrodziejstwa skorzystania z opinii zabezpieczającej nie powinna być ograniczana przez warunki finansowe, które mogą być nie do spełnienia, bądź wpływać znacząco na koszty działalności podatnika. Tym sposobem nastąpi selekcja i wykluczenie podatników mniej zamożnych, których nie będzie stać na opinię w takim koszcie. Wzorem przepisów o porozumieniach w sprawach ustalenia cen transakcyjnych proponujemy ustalenie minimalnego poziomu opłaty w wysokości 5.000 zł oraz powiązanie jej z ilością jurysdykcji „biorących udział” w transakcji. Jedna jurysdykcja = 5.000 zł, dwie = 10.000 zł, itd....,	Uwaga niezasadna. Powiązanie opłaty z ilością jurysdykcji, do których odnosić się będzie wniosek o opinię zabezpieczającą, nie będzie odzwierciedlać stopnia skomplikowania tych spraw. Nie można też podzielić opinii, że opłata tak uregulowana będzie spójna z opłatą za wniosek w sprawie APA. Zaproponowana w projekcie ustawy ryczałtowa opłata za wniosek odzwierciedla skalę zaangażowania aparatu skarbowego w jej wydanie oraz stopień skomplikowania spraw nią objętych.
	Brak uregulowań w zakresie zwrotu wpłaconej opłaty. Projektodawca przewidział jedynie zwrot połowy wpłaconej opłaty w przypadku cofnięcia wniosku. Nie wiadomo jednak, co się stanie z opłatą na przykład, gdy stosując odpowiednio art. 165a § 1 w zw. z art. 14ze, organ odmówi	Uwaga zasadna. W art. 14ze dodano odesłanie do art. 14b § 2b.

			wszczęcia postępowania. Wysokość opłaty jest barierą do jej uzyskania.	ZBP Pracodawcy RP	Uwaga niezasadna. Wysokość opłaty została ustalona na takim poziomie, gdyż ma ona odzwierciedlać bardzo wysoki stopień skomplikowania spraw, które będą przedmiotem wniosków o jej uzyskanie a tym samym stopień zaangażowania administracji podatkowej w ich rozpatrywanie.
Art. 14 ze	Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki	Projektodawca zaproponował odpowiednie stosowanie w sprawach dotyczących opinii zabezpieczających art. 140 Ordynacji podatkowej. Przepis ten zobowiązuje organ do powiadomienia strony o przyczynach niedotrzymania terminu i wskazania nowego terminu załatwienia sprawy. W uzasadnieniu do Projektu brak jest informacji, w jakim konkretnie przypadku organ będzie mógł zastosować ww. przepis. W konsekwencji, wątpliwości budzi, czy przepis ten nie będzie umożliwiał organowi wydłużenia terminu na wydanie opinii zabezpieczającej. Nie jest jasne dlaczego art. 14ze dopuszcza odpowiednie stosowanie art. 14 § 6 i art. 143 Ordynacji podatkowej, które dopuszczają delegowanie funkcji na podległe organy.	Uwaga niezasadna. Analogiczny przepis jest w zakresie interpretacji indywidualnych (art. 14d i art. 14h). Czas usuwania wad wniosku lub oczekiwania na jego niezbędne uzupełnienie nie będzie wliczany do terminu wydania opinii tak jak jest obecnie w zakresie interpretacji indywidualnych.	Uwaga zasadna w zakresie bezprzedmiotowości odesłania do art. 14 § 6. Uwaga niezasadna w zakresie odesłania do art. 143, który dotyczy delegowania upoważnienia dla pracowników danego organu.	
Art. 18c	Krajowa Rada Radców Prawnych	Właściwość miejscowa organu podatkowego powinna wynikać z przepisów prawa podatkowego, a nie przyznanego w tym zakresie uprawnienia. Propozycja regulacji przyznająca Ministrowi Finansów takie uprawnienie przy braku możliwości zaskarżenia wydanego w tej sprawie postanowienia, będzie dla podatników niekorzystna. Konieczność osobistego uczestnictwa, w odległym organie podatkowym, pochłaniać będzie dużą ilość czasu i zwiększonych wydatków, które nie zrekompensuje nawet zakładany w projekcie regulacji zwrot kosztów stawiennictwa.	Uwagi niezasadne. Uprawnienie do wyznaczenia organu na podstawie art. 18c wynikać będzie z przepisu ustawy - jest więc dopuszczalne. Proponowane wyznaczenie właściwości będzie miało charakter szczególny i będzie stosowane w ściśle określonych sytuacjach. Szczególne wyznaczenie właściwości nie tworzy nowych uprawnień dla organów podatkowych a jedynie prowadzi do racjonalizacji i koncentracji spraw powiązanych, w celu zwiększenia efektywności prowadzonych kontroli i postępowań przez organy podatkowe oraz zwalczania przestępczości gospodarczej. Ponadto podatek może kwestionować spełnienie przesłanek koniecznych do zastosowania przepisu na etapie postępowania podatkowego. Wprowadzenie wymogu osobistego		

	art. 18c i 18e	Konfederacja Lewiatan	Powinna być zawarta również możliwość „delegacji zwrotnej” do pierwotnie właściwych organów, w przypadku ustania przesłanek, dla których dokonano takiej delegacji.	stawienia się podatnika na wezwanie organu podatkowego ma przyczynić się do pełniejszego wyjaśnienia sprawy podatkowej. Należy podkreślić, że organ podatkowy wzywa do osobistego stawiennictwa tylko, jeśli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego.
	art. 18c § 2	Konfederacja Lewiatan	Możliwość wyznaczenia jako organu właściwego jednego z naczelników urzędów skarbowych lub urzędów celnych o różnej właściwości miejscowej – powinna dotyczyć jedynie urzędów objętych właściwością miejscową danej Izby Skarbowej lub Celniej. W obecnym brzmieniu proponowanego przepisu trudno uznać, że ustanowi on uprawnienie o charakterze wyjątkowym, gdyż przesłanki do takiej delegacji uprawnień można zbyt łatwo uznać za spełnione.	Uwaga niezasadna. „Delegacja zwrotna” nie jest dopuszczalna ze względu na treść art. 18b przewidującego niezmienność właściwości.
	art. 18e	Krajowa Rada Radców Prawnych	Wprowadzenie tej zmiany z całą pewnością, znacznie osłabi zaufanie podatkników do administracji podatkowej tym bardziej, że już wcześniej propozycje spotkały się z ostrą krytyką. Tym samym, kolejna próba wprowadzenia tej regulacji jest nie do zaakceptowania, zarówno ze względu na sposób jej wprowadzenia, jak też na większy stopień skomplikowania przepisów regulujących postępowanie podatkowe.	Uwaga niezasadna. Z projektowanego 18c § 2 wynika, że dyrektor izby skarbowej lub dyrektor izby celnej może wyznaczyć, w drodze postanowienia, odpowiednio <u>nadzorowanego</u> naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego. Proponowane wyznaczenie właściwości będzie miało charakter szczególny i będzie stosowane w ściśle określonych sytuacjach.
	art. 21 § 4	Konfederacja Lewiatan	Postulat usunięcia przepisu pozwalającego na wydawanie decyzji określającej zaliczki lub raty, gdyż decyzja podatkowa powinna dotyczyć określania ostatecznego podatku.	Uwaga niezasadna. Brak możliwości określenia w decyzji prawidłowej wysokości zaliczek mogłoby spowodować dowolność w ich bieżącej zapłacie, co mogłoby mieć negatywne skutki dla budżetu. Nie można wyłączyć z zakresu zadań weryfikacyjnych organów podatkowych kwestii związanych z rzetelnością regulowania zaliczek na podatek w trakcie roku podatkowego.
	art. 23 § 3 i 4	Konfederacja Lewiatan	Postulat odstąpienia od wprowadzenia zaproponowanych zmian. Po zmianach organ mógłby stosować określone w § 3 metody „w szczególności” co pozostawia katalog metod otwartym, a wraz z uchYLENIEM §4 mówiącego o szczególnych warunkach stosowania innej niż wymieniona w §3 metody włącza dowolną wybraną przez organ metodę szacowania dochodu, jako stosowaną równorzędnie (bez	Uwaga niezasadna. Nie można mówić o zbyt dużej dowolności w szacowaniu podstawy opodatkowania, ponieważ wybór każdej metody jest uzasadniany w decyzji.

			szczególnych warunków) z metodami zdefiniowanymi. Taka konstrukcja pozostawia organowi dużą dowolność w szacowaniu dochodu.		
art. 23 § 4	ZBP Pracodawcy RP		Podatnicy powinni mieć możliwość weryfikacji, z jakich powodów organ podatkowy przyjął daną metodę szacowania podstawy opodatkowania oraz z jakich powodów odrzucił pozostałe metody. Stosowanie innych, nieokreślonych ustawowo metod, ma natomiast charakter wyjątkowy, a obecny art. 23 § 4 Ordynacji powinien być stosowany zawężająco. Projekt zmiany Ordynacji odwraca tę zasadę, wprowadzając jako zasadę dowolność wyboru metody przez organ podatkowy.	Uwaga niezasadna. Wybór każdej metody szacowania jest uzasadniany w decyzji. Projektowana zmiana nie podważa możliwości kwestionowania przez podatnika metody szacowania i wskazania innej - według podatnika - właściwej. Weryfikacją metody szacowania jest postępowanie odwoławcze.	
Klauzula przeciwno unikaniu opodatkowania (ogólnie)	Pracodawcy RP, Polska Izba Ubezpieczeń PZU ORLEN Konfederacja Lewiatan, Krajowa Rada Radców Prawnych, ZBP, Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki		Za szczególnie nieprecyzyjny należy uznać zwłaszcza przepis art. 1 pkt 37 projektowanej ustawy nowelizującej. Zgodnie z tym przepisem w dziale III Ordynacji podatkowej dodaje się rozdział 1a (przepisy art. 25a i następne) pt. „Przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania”.	Uwaga niezasadna. Wszystkie te pojęcia występują w klauzulach innych krajów, a także w klauzuli modelowej zalecanej przez UE. Przy konstruowaniu klauzuli w największym stopniu opierano się na zaleceniach Komisji Europejskiej i ostatnich rozwiązaniach brytyjskich, ponieważ te rozwiązania są najbardziej rozbudowane i szczegółowe. Większość krajów ma klauzule znacznie bardziej ogólne, niż klauzula obecnie projektowana. Cechą tego typu norm jak klauzula generalna jest jednak zawsze pewien element ogólności wynikający z tego, że jest niemożliwe zamknięte skatalogowanie wszystkich sytuacji do jakich można ją stosować. Wynika to z kreatywności sektora konsultingowego w tworzeniu sztucznych konstrukcji prawnych do unikania opodatkowania opartych na rozwiązaniach podatkowych innych państw. W klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania nie da się więc uniknąć pewnych sformułowań ogólnych. Jest to immanentną cechą tego typu regulacji. Konsultacje społeczne niniejszego projektu ustawy, a wcześniej założeń projektu ustawy są okazją aby wszystkie zainteresowane środowiska wyraziły swoje stanowisko. Zaznaczyć należy, że partnerzy społeczni konstruktywnie nie zaproponowali lepszego ujęcia legislacyjnego	

		nieodstraszający podatników. Za skrajnie kuriozalny uznać należy fakt, iż tłumacząc „nadmierną zawilgość” konstrukcji prawnej, projektodawca nie wymienił enumeratywnie przypadków, które mogą być jako takie zakwalifikowane, lecz posłużył się sformułowaniem „w szczególności”, przez co stworzył katalog otwarty. Innymi słowy, redakcja przepisu pozwala wywieść, iż również inne przypadki zachowań podatników (tj. nieprzewidziane <i>expressis verbis</i> w przepisie) mogą być zakwalifikowane jako sztuczne konstrukcje prawne, co eliminuje jakąkolwiek pewność prawną w tym zakresie i naraża podatników na ryzyko arbitralnego kwalifikowania ich sytuacji faktycznej jako „sztucznych konstrukcji prawnych”.	klauzuli.
Krajowa Rada Radców Prawnych	W projekcie nowelizacji także założono, że najistotniejszą funkcją projektowanej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania ma być prewencja. Jest to zupełnie niezrozumiałe, bowiem przepisom prawa podatkowego dotyczącym tej funkcji nie przypisywano. Funkcja prewencyjna, kojarzy się raczej z podejmowaniem działań skierowanych przeciwko potencjalnym sprawcom czynów niedozwolonych i usuwaniem zagrożeń, a tym samym wzrostem poczucia bezpieczeństwa.	Uwaga niezasadna. Niezrozumiałe jest pozbawianie prawa podatkowego funkcji stymulującej zachowania pożądanego z perspektywy interesu publicznego i limitującej zachowania niepożądanego. Spodziewane jest, że samo wprowadzenie klauzuli doprowadzi do ograniczenia unikania opodatkowania i eliminacji najbardziej agresywnych jego form.	
Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki	Klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania nie jest niezbędnym narzędziem przeciwdziałania obejściu obowiązku podatkowego. Istnieją już rozwiązania realizujące ten cel (art. 199a Ordynacji podatkowej).	Uwaga niezasadna. Analiza doświadczeń międzynarodowych wskazuje że nie ma bardziej efektywnego narzędzia niż klauzula generalna. Wiązanie powództwa o ustalenie ze klauzulą przeciwko unikaniu opodatkowania to nieporozumienie. Różnice między tymi instytucjami prawnymi zostały wyjaśnione w uzasadnieniu projektu.	
	Wprowadzenie Klauzuli prawdopodobnie spowoduje odpływ kapitału inwestycyjnego z Polski, a w efekcie pogorszenie sytuacji makroekonomicznej w długofalowej perspektywie. Ocena Skutków Regulacji załączona do Projektu nie odpowiada na te wątpliwości, brakuje jakiegokolwiek analizy ryzyka odpływu kapitału inwestycyjnego z Polski w wyniku zastosowania Klauzuli.	Uwaga niezasadna. Nie ma żadnych podstaw do takiej tezy. Nie ma danych opartych na doświadczeniach innych krajów co do istnienia takiego skutku. Klauzula ogólna jest standardem w wysoko rozwiniętych krajach.	
	Projekt, w zakresie, w jakim proponuje wprowadzenie Klauzuli jest	Uwaga niezasadna. Wolność gospodarcza nie	

		sprzecznym z konstytucyjną zasadą proporcjonalności ograniczeń wolności działalności gospodarczej, rozumianą jako konieczność zachowania adekwatności celu istotnego z uwagi na ważny interes publiczny i środka prawnego użytego do jego osiągnięcia (art. 22 w związku z art. 2 Konstytucji RP). Proponowana regulacja, zakładająca negatywne konsekwencje dla podatnika podejmującego legalne czynności, mające na celu optymalizację obciążeń fiskalnych, nie odpowiada zasadzie zaufania do państwa oraz stanowionego przez nie prawa. Wprowadzenie do systemu prawnego projektowanej ustawy doprowadzi do stanu niepewności po stronie podmiotów odnośnie do tego, czy ważne i skuteczne czynności prawne nie zostaną przez organy podatkowe, subiektywnie interpretujące przepisy Ordynacji, uznane za sztuczne konstrukcje prawne. Sformułowanie projektowanych przepisów rodzi ryzyko, że Minister Finansów będzie podejmował próby ich zastosowania do już istniejących konstrukcji prawnych optymalizujących zobowiązania podatkowe, a także do stanów przeszłych (w granicach okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego).	może polegać na wolności unikania opodatkowania poprzez kreowanie nie mających żadnej treści ekonomicznej, sztucznych konstrukcji prawnych. Polska nie powinna budować pozycji w gospodarce światowej na przychylności dla unikania w Polsce opodatkowania.
art. 25a	Krajowa Rada Radców Prawnych	W świetle propozycji, klauzula ma być stosowana do działań gospodarczych dużych przedsiębiorców mimo, że w propozycji nie został przedstawiony zakres podmiotowy jej stosowania. Zaproponowany został natomiast katalog, obejmujący czynności wyłączone z zakresu stosowania klauzuli z którego wynika, że co do zasady nie będzie miała ona zastosowania do zdarzeń spoza obrotu gospodarczego. Tym samym, proponowana zmiana już w założeniach jest wewnętrznie sprzeczna, niejasna i wskazuje, że klauzula będzie mogła być stosowana do działań wszystkich przedsiębiorców, bez względu na rozmiary prowadzonej działalności gospodarczej. Należy zobligować Ministra Finansów do przedstawienia, o ile takie istnieją, kilku możliwych alternatywnych konstrukcji prawnych, prowadzących do tego samego celu gospodarczego i uznania za typową takiej, która jest najbardziej korzystna dla podatnika.	Uwaga częściowo zasadna. Nie ma w projekcie żadnych regulacji retroaktywnych. Zasada <i>lex retro non agit</i> znajduje tu pełne zastosowanie. Mimo, że zakaz retroaktywności ma charakter ogólny i brak regulacji retroaktywnych sam w sobie jest wystarczający to w celu uniknięcia wątpliwości w art. 18 projektu doprecyzowano, że przepisy dotyczące przeciwdziałania unikaniu opodatkowania stosuje się do zobowiązań podatkowych powstałych od dnia 1 stycznia 2016 r. Uwaga niezasadna. Trudno uznać, że zdarzenia z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego, spadkowego i realizacja orzeczeń sądowych powinny mieścić się w zakresie zamierzonego unikania opodatkowania i jest to głównym celem czynności w tym zakresie. Nie są to zdarzenia kształtujące działalność gospodarczą.
art. 25d	Konfederacja Lewiatan	Należy zobligować Ministra Finansów do przedstawienia, o ile takie istnieją, kilku możliwych alternatywnych konstrukcji prawnych, prowadzących do tego samego celu gospodarczego i uznania za typową takiej, która jest najbardziej korzystna dla podatnika.	Uwaga niezasadna. Z treści przepisu już wynika, że konstrukcja typowa opiera się na założeniu, że „zostałyby zastosowane przez rozsądnie działający podmiot kierujący się w swych wyborach celami

				gospodarczymi”. Zatem konstrukcja typowa to taka która jest najbardziej korzystna dla podatnika, a jednocześnie jest odpowiednia, niezbędna do realizacji zdarzenia i uzyskania zamierzonego efektu gospodarczego. Uwaga częściowo zasadna. Sprecyzowano pojęcie „znacznej korzyści podatkowej” wyrażając je limitem kwotowym. Oparcie pojęcia „znacznych korzyści podatkowych” o definicję „małej wartości” z art. 53 § 14 Kodeksu karnego skarbowego tj. 336 tys. zł jest absolutnie nie do przyjęcia. Dostępność schematów unikania opodatkowania prowadzi to tego, że znaczna część tych schematów jest dziś „opłacalna” i w praktyce stosowana nawet przy znacznie mniejszych korzyściach. Spodziewać się należy, że taka tendencja będzie się rozwijać bez reakcji ustawodawcy. Ustalenie progu stosowania klauzuli na poziomie 840 tys. zł oznaczałoby faktycznie legalizację unikania opodatkowania i mogłoby budzić poważne zastrzeżenia co do konstytucyjności takiego rozwiązania w aspekcie równości. Unikanie opodatkowania w wysokości 840 tys. zł, a pamiętać należy, że aby w ogóle powstał taki podatek do zapłaty to jeżeli chodzi o osoby fizyczne próg zamożności jest bardzo wysoki, stałoby się prawnie akceptowalne. Nie ma wartości konstytucyjnych uzasadniających takie quasi-abolicyjne rozwiązanie. Dostrzegając potrzebę kwantyfikacji klauzuli w wyniku analizy uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych trzeba się jednak odnosić do realnych zachowań podatników oraz realnych rynkowych ofert korzyści i kosztów wdrożenia schematu unikania opodatkowania, a nie oderwanych od rzeczywistości kryteriów kwotowych. Uwaga zasadna. W praktyce tylko kontrahent zna pełne motywy wybranej konstrukcji prawnej, także
	art. 25e	Pracodawcy RP, Polska Izba, Ubezpieczeń PZU ORLEN Konfederacja Lewiatan, Krajowa Rada Radców Prawnych, ZBP, Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki, POHiD	Proponowane ujęcie „znacznej korzyści podatkowej” może prowadzić do wniosku, że w zasadzie każda sytuacja osiągnięcia oszczędności podatkowej, która poprzez swój rozmiar finansowy (nie wskazany wprost) może „w istotnej mierze poprawiać sytuację finansową”. Sformułowanie „istotne” nie przybliża wyjaśnienia jej zakresu pojęciowego. Niejasne sformułowania użyte w ww. definicji mogą budzić wątpliwości z punktu widzenia konstytucyjności i wypełniania standardu jasnego tak ważnego przepisu. Zapowiadanę w projekcie zdefiniowanie niedookreślonych pojęć m. in. jak „sztuczność konstrukcji prawnej”, czy „dominującej korzyści” oraz wskazanie przykładowych sytuacji, może w praktyce okazać się niewystarczające dla ograniczenia ryzyka możliwych, błędnych ocen organów podatkowych. Należy zdefiniować kwotowo rozmiar finansowy np. 25% EBIT (zysku) lecz nie mniej niż „duża wartość” według KKS Projekt w art. 1 w dodanym w pkt 37 rozdziale 1a zawiera nieprecyzyjne definicje, pozostawiające organom podatkowym możliwość dowolnych i trudnych do przewidzenia rozstrzygnięć. Powyższe nie realizuje postulatu określonego przez Trybunał Konstytucyjny do poprzedniej klauzuli, aby nie istniały niedookreślone zwroty, których użycie przez ustawodawcę będzie prowadziło do uznaniowości i prawotwórstwa. Przykładowo w dodanym art. 25e użyto określeń: - „<i>znaczna korzyść podatkowa</i>”- powstaje problem jak zmierzyć pojęcie „znaczna”; - „<i>w istotnej mierze poprawia sytuację finansową podatnika</i>”- wątpliwości budzi co będzie oznaczać w praktyce kontrolnej organów podatkowych określenie „w istotnej mierze” czy określenie „<i>sytuacja finansowa</i>”.	
	art. 25f § 1 pkt 3	ZBP	Nieuzasadnione jest obciążenie podatnika ciężarem przedstawienia dowodu polegającego na wykazaniu, że w stosunku do zdarzeń	

			gospodarczych, które miały miejsce w odniesieniu do danego podatnika, istniały inne ważne względy lub istotne korzyści ekonomiczne lub biznesowe uzasadniające zastosowanie w okolicznościach konkretnej sprawy szucznej konstrukcji prawnej.		te które nie są wyrażone wprost w treści zawartych umów. Tylko kontrahent może więc te motywy wykazać. Uwzględniając uwagę sprzecyzowano „wykazanie” jako uprawdopodobnienie a nie udowodnienie.
	Konfederacja Lewiatan		Należy mocniej podkreślić tą przesłankę wyłączającą stosowanie klauzuli.		Uwaga zasadna. Uwzględniając uwagę sprzecyzowano „wykazanie” jako uprawdopodobnienie.
art. 25g	ZBP		Postulat wyraźnego wskazania, czy przepisy Działu III Rozdziału 1a Ordynacji będą mogły mieć zastosowanie w sytuacji, gdy organy uznają, że przepisy innych ustaw nie znajdują zastosowania (np. art. 10 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, czy też projektowane zmiany do powyższej ustawy w zakresie kontrolowanych spółek zależnych), tj. czy przepisy tego Rozdziału mogą być stosowane subsydiarnie.		Uwaga niezasadna. Przepis art. 25g w sposób jednoznaczny wskazuje na gradację regulacji, przyznając prymat przepisom szczególnym.
art. 28 § 2	ZBP Pracodawcy RP		W odniesieniu do propozycji uchylecia art. 28 § 2 Ordynacji oraz wprowadzenia art. 52a Ordynacji dotyczącego zwrotu bez wezwania wynagrodzenia płatnika lub inkasenta wskazano, iż: - niejasne pozostaje, czy płatnik powinien sam obliczyć i dokonać zwrotu nienależnie pobranego bądź w wysokości wyższej od należnej, podatku, czy też zwrot dokonywany jest na podstawie decyzji określającej podatek (czy też na zasadach analogicznych do projektowanego art. 52a, tj. zwrot bez wezwania, z zastrzeżeniem, że gdy zwrot nie nastąpił w terminie 30 dni); - niezbędne jest wprowadzenie następujących zapisów modyfikujących procedurę zwrotu wynagrodzenia płatnika w sytuacji, gdy przyczyna niepobrania podatku w należytej wysokości leży po stronie podatnika bądź jest efektem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zmieniającego obowiązujące rozumienie przepisów stosowanych przez płatników wobec podatku należnego od podatników.		Uwaga niezasadna. Projektowany art. 52 Ordynacji podatkowej reguluje zwrot nadpłaty lub podatku otrzymanego przez podatnika nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej w określonych sytuacjach. Natomiast zwrot do organu podatkowego wynagrodzenia płatnika lub inkasenta pobranego nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej jest normowany w art. 52a Ordynacji podatkowej.
art. 56a	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji		Propozycja pozostawienia stawki obniżonej 75% odsetek za zwłokę w okresie do 2 lat (od końca dnia kiedy przestanie obowiązywać 50%). W dłuższym okresie wartość ¼ odsetek może mieć istotny wymiar finansowy dla podatnika i powinna go stymulować do samodzielnego korygowania podatków. Z drugiej strony pozostawienie przez pewien okres obniżonej stawki będzie miało pozytywny wpływ na budżet.		Uwaga niezasadna; wykracza poza zakres przedmiotowy nowelizacji opartej na wykonaniu Założeń. Na tym etapie prac legislacyjnych nie ma możliwości jej włączenia. Taka zmiana wymagałby obciążenia podatnika wynagrodzeniem niezasadnie pobranym przez płatnika ale z „winy” podatnika.
					Uwaga niezasadna. Zmiana ta jest korzystna dla podatników. Nie przedstawiono argumentów za pozostawieniem stawki obniżonej w wysokości 75%. W praktyce większość korekt z inicjatywy podatnika jest składana w okresie pół roku od pierwotnego rozliczenia. Stymulacja będzie

				silniejsza bez nadmiernego rozciągania w czasie możliwości skorzystania z projektowanego rozwiązania. Wprowadzenie dwóch stawek obniżonych byłoby nieczytelne i osłabiałoby cel zmiany czyli zachęty do dobrowolnego korygowania błędów bez oczekiwania na weryfikację ze strony organu podatkowego. Uwaga niezasadna. Podwyższone odsetki będą miały jako zasadniczą - funkcję restytucyjną, skierowaną na uzupełnienie i rekompensatę strat państwa powstałych w wyniku nierzetelnego wypełniania przez podatników ich zobowiązań. Podwyższone odsetki będą też pełnić funkcję prewencyjną, sama bowiem możliwość jego ewentualnego zastosowania powinna skłaniać wszystkich zobowiązanych do dobrowolnego wykonywania obowiązków podatkowych, a przynajmniej powstrzymywania się od zachowań w sposób rażąco wysoki uszczuplających należności podatkowe. Warto tu przywołać rozważania zawarte w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. sygn. akt SK 18/09, które dotyczą co prawda podwyższonej stawki podatku dochodowego, a nie stawki odsetek za zwłokę ale z drugiej strony wymowa tych rozważań jest mocniejsza w zakresie podatków pośrednich, w których to planuje się stosować podwyższoną stawkę odsetek, bo ciężar ekonomiczny podatku zostaje tu przecież przerzucony na odbiorcę towaru lub usługi: „Już tylko na marginesie warto wskazać, że w doktrynie prawa podatkowego dominuje pogląd, że zwiększona odpowiedzialność podatkowa niektórych podmiotów łamiących prawo podatkowe nie wyklucza ewentualnej odpowiedzialności karnej skarbowej. Uchylanie się od opodatkowania przez nieujawnienie dochodów podlegających opodatkowaniu jest zjawiskiem groźnym dla państwa. Po pierwsze,
	art. 56a i 56b	Pracodawcy RP Polska Izba Ubezpieczeń PZU ORLEN Konfederacja Lewiatan ZBP	Zmniejszenie stawki z 75% do 50% oraz podwyższenie do wysokości 200% stawki podstawowej od zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług i podatku akcyzowym, są bardzo restrykcyjne i stanowią przejaw wysokiego fiskalizmu Państwa. Argumentem przemawiającym za podniesieniem wysokości odsetek za zwłokę od zaległości do poziomu 200% stawki podstawowej nie może być przywołanie w Uzasadnieniu do projektowanych zapisów faktu, że podatek VAT oraz podatek akcyzowy przynoszą najwięcej dochodów budżetowych spośród wszystkich podatków przy jednoczesnej największej ich ekspozycji na oszustwa podatkowe.Podwyższenie stawki odsetek od zaległości podatkowych w podatku VAT i podatku akcyzowym jest nie uzasadnione. Powołanie się przy tym przez Projektodawcę na fakt, że podatek VAT oraz podatek akcyzowy przynoszą najwięcej dochodów spośród wszystkich podatków oraz, że podatki pośrednie stanowią główne źródło dochodów budżetowych, przy jednoczesnej największej ich ekspozycji na oszustwa podatkowe, stanowi w nadmierny przejaw fiskalizmu, który boleśnie może dotknąć wszystkie podmioty gospodarcze, będące podatnikami tych podatków, a nie tylko te podmioty, które uczestniczą w tak negatywnym zjawisku jakim są oszustwa podatkowe.	

			podważa bowiem racjonalne podstawy uzasadnienie opodatkowania. Po drugie, negatywnie oddziałuje na planowanie i prognozowanie gospodarcze państwa (niemożność zarówno precyzyjnego zaplanowania, jak i wykonania dochodów budżetowych z tytułu podatków). Po trzecie, zakłóca konkurencję między podmiotami obrotu gospodarczego, dając przewagę podmiotom „oszczędzającym” na zapłacie podatku nad uczciwymi podatnikami. Wreszcie, postrzegając system podatkowy również jako instrument wyrównywania nierówności społecznych, należy wskazać, że nieujawnianie dochodów skutkuje zmniejszeniem zakresu redystrybucji podatkowej i przesunięciem strumienia dochodów od podatników uczciwych do nieuczciwych.”
	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Projekt wprowadza podwyższoną stawkę w wysokości 200% stawki podstawowej dla podatników VAT i akcyzy, w przypadku zanizania kwoty zobowiązania podatkowego/zawyżenie nadpłaty lub zwrotu o ponad 25% kwoty należnej. Naszym zdaniem podważanie wysokości odsetek za zwłokę przy zwiększeniu zaległości o ¼ jest niewspółmierne i nie znajduje racjonalnego uzasadnienia. Dzisiejszy poziom odsetek za zwłokę 10% jest już kilkakrotnie większy od oprocentowania lokat bankowych, dodatkowo odsetki nie stanowią kosztów uzyskania przychodów (podatnik CIT traci dodatkowo 19% wartości odsetek - daje <i>de facto</i> podstawową sankcję w wysokości 11,9%, której dwukrotność daje sankcję w wysokości 23,8 %). Proponujemy podnieść proponowany prób stwierdzonej zaległości do minimum 50% lub obniżenie odsetek do 150% stawki podstawowej.	Uwaga niezasadna. Stawka odsetek za zwłokę jest niższa niż stawka zaległości cywilnoprawnych. Stawka podwyższona będzie stosowana tylko w przypadku rażąco wysokich zaległości podatkowych w VAT, akcyzie oraz w cłach tj. przekraczających ¼ kwoty podatku do zapłaty lub należnej kwoty zwrotu. Praktyka wskazuje, że tak wysokie zaległości zwykle nie są wynikiem błędu czy przeoczenia ze strony podatnika, ale świadomego i planowego działania. Poprzez określenie progu stosowania stawki podwyższonej, to rozwiązanie będzie stosowane do przypadków uchylania się od podatku VAT i akcyzy albo wyłudzeń na dużą skalę. Co istotne, dla wszystkich podatników samodzielnie ujawniających błędy podatkowe w korektach deklaracji i dopłacających zaległość (i to bez względu na jej wysokość) stawka odsetek zostanie znacznie obniżona. Tylko od zachowania podatnika zależy więc jaka stawka zaległości będzie zastosowana. Korygując poważne błędy podatek może uniknąć stawki

	art. 56a § 2	Konfederacja Lewiatan	Przepis wymaga precyzyjnego wskazania, że nadpłata/zwrot ma istnieć w chwili złożenia korekty deklaracji lub wniosku oraz ma być złożony w ciągu 7 dni od złożenia korekty. Obecne brzmienie przepisów jest nieprecyzyjne – może być rozumiane w ten sposób, że podatnik musi złożyć wniosek w ciągu 7 dni od korekty – nie reguluje przypadku, gdy nadpłata już istnieje bo wynika np. z deklaracji. Wprowadzenie 6-miesięcznego terminu pozwalającego na skorzystanie z obniżonej stawki odsetek jest niezasadne i niezgodne z celami deklarowanymi w uzasadnieniu nowelizacji. Obniżona stawka odsetek powinna mieć zastosowanie w ciągu 9-12 miesięcy od dnia upływu terminu złożenia deklaracji.	podwyższonej na rzecz stawki obniżonej. Uwaga niezasadna. Proponowane rozwiązanie nie budzi wątpliwości. Oczywiście jest, że aby zaliczyć nadpłatę na zaległość z korekty to nadpłata musi istnieć w chwili złożenia wniosku, wtedy zostanie zadysonowana na pokrycie zaległości z korekty. Dla kwestii zaliczenia nie ma natomiast znaczenia z jakiego tytułu nadpłata powstała. Dlatego rozbudowanie przepisu jest zbędne. Okres sześciu miesięcy jest optymalny, w zupełności wystarcza na wykrycie przez podatnika i skorygowanie większości błędów w deklaracjach oraz skorzystanie z obniżonych odsetek. Z przeprowadzonych analiz wynika, że w tym przedziale czasowym składana jest obecnie większość (62%) korekt z obniżonymi odsetkami. Liczba takich korekt zmniejsza się stopniowo wraz z upływem czasu.
	art. 59a § 1	Konfederacja Lewiatan	Proponowany przepis prowadzi do sytuacji, że zobowiązania zabezpieczone hipoteką w istocie nie przedawniają się.	Uwaga niezasadna. W wyniku proponowanych zmian, zabezpieczenie zobowiązania podatkowego hipoteką lub zastawem skarbowym będzie neutralne z punktu widzenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania, co stanowi realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Na gruncie proponowanych zmian żadna z form zabezpieczenia nie spowoduje przesunięcia momentu, do którego może być prowadzona kontrola podatkowa (postępowanie podatkowe) w sprawie zabezpieczonego zobowiązania. Zabezpieczenie rzeczowe będzie neutralne dla procedur podatkowych.
	art. 62 § 2	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan	W praktyce podatnik niejednokrotnie nie ma pełnej informacji na temat faktu wystawienia upomnienia, a zatem jego kosztów, co może sprawić, że podatnik nie będzie posiadał pełnej wiedzy na temat wysokości ciążącego na nim zobowiązania a wyliczona przez niego kwota na pokrycie zaległości (nie uwzględniająca nieznanego mu upomnienia) będzie niewystarczająca; z kolei brak pełnej zapłaty – wygaśnięcia zobowiązania w całości może oznaczać pojawienie się nieznanej i wbrew woli podatnika	Uwaga niezasadna. Upomnienie jest doręczane podatnikowi, co oznacza, że podatnik ma wiedzę o kosztach upomnienia, które są wykazane w upomnieniu.

	art. 62 § 6	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan	– zaległości podatkowej. Postanowienie stanowi dla podatników potwierdzenie prawidłowości rozliczenia jego wpłaty i potwierdza wygaśnięcie zobowiązania podatkowego – ograniczenie wydawania takich postanowień do działania na wniosek podatnika, oznaczać będzie, iż część podatników (którzy obecnie otrzymują takie postanowienia wydawane przez organy podatkowe z urzędu) z tej instytucji już nie skorzystają.	Uwaga niezasadna. Wydawanie postanowień w sprawie zaliczenia wpłaty wyłącznie na wniosek będzie dotyczyć tylko określonych postanowień, co do zasady nie budzących wątpliwości w kwestii prawidłowości zaliczenia. Jeżeli podatek nie jest zainteresowany w uzyskaniu postanowienia o zaliczeniu bo np. nie ma wątpliwości jak to zaliczenie zostało dokonane to nieekonomicznym jest wydawanie i doręczenie takiego postanowienia. Podatek ma pełne prawo wystąpienia o wydanie postanowienia o zaliczeniu.
	art. 62b § 1 pkt 1	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Ze względów praktycznych proponujemy, aby możliwa była zapłata podatku dochodowego (CIT, PIT) przez spółkę osobową nie będącą podatnikiem PIT, CIT za wspólników tej spółki, którzy uzyskują wyłącznie przychód z udziału w tej spółce osobowej (rozszerzenie dodanego art. 62b § 1 pkt 1 w art. 1 pkt 59 projektu). W praktyce popularna i praktykowana zapłata podatku CIT/PIT przez spółkę osobową, która posiada wszelkie informacje i ewidencje przychodów i kosztów podatkowych wspólników (według ich udziałów) nie powoduje niestety wygaśnięcia zobowiązania podatkowego wspólnika. Możliwe jest to wyłącznie jeśli dokonuje tego z konta bankowego wspólnika, co w praktyce jest dalece niepożądane lub niemożliwe. Ze względów praktycznych proponuje się, aby możliwa była zapłata podatku przez nabywcę nieruchomości bezpośrednio do US za sprzedawcę tej nieruchomości (rozszerzenie dodanego art. 62b § 1 pkt 1 w art. 1 pkt 59 projektu). W praktyce na sprzedającym mogą ciążyć np. różne zajęcia komornicze, postępowania administracyjne, które uniemożliwiają mu zapłatę zaległości podatkowej nie objętej hipoteką przymusową ze środków otrzymanych od nabywcy.	Uwaga niezasadna. Co do zasady zapłata podatku za podatnika przez inny podmiot jest niedopuszczalna. Dopuszcza się taką sytuację wyjątkowo i w ograniczonym zakresie kwotowym poza rodziną podatnika. Z tych przyczyn zgłoszone propozycje są zbyt daleko idące i mogą prowadzić do tego, że zobowiązania podatkowe staną się przedmiotem obrotu cywilnoprawnego.
	art. 62b § 1 pkt 3	Konfederacja Lewiatan Krajowa Rada Radców Prawnych	Zmiana nie ma merytorycznego uzasadnienia. Biorąc pod uwagę realia gospodarcze i brak ryzyk po stronie Skarbu Państwa proponuje się usunięcie progu kwotowego. Niezrozumiałe jest ograniczenie tego rozwiązania limitem kwotowym, przy dokonywaniu zapłaty podatku przez inne podmioty niż zobowiązany do zapłaty.	Uwagi niezasadne. Zasadą jest zapłata podatku przez podatnika. Proponowany przepis jest tylko wyjątkiem od tej zasady. Zniesienie limitu kwotowego mogłoby doprowadzić do uczynienia z obowiązku zapłaty podatku przedmiotu obrotu gospodarczego (cesji).
	art. 70a § 1a	Pracodawcy RP Konfederacja	Co do zasady, chęć rozszerzenia możliwości zawieszenia biegu terminu przedawnienia podatkowego o sytuacje, w których rozpoczyna się	Uwaga niezasadna. Okres 3 lat powinien być wystarczający do zakończenia procedury

	Lewiatan	procedurę wzajemnego porozumiewania odebrano pozytywnie. Niemniej, wprowadzenie założeń, że zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje od dnia wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania – jednak nie trwa dłużej niż przez okres 3 lat, stanowi swoiste ograniczenie tego przepisu – z uwagi na fakt, że procedura wzajemnego porozumiewania się trwa w praktyce często znacznie dłużej niż 3 lata.	wzajemnego porozumiewania. Uwzględnienie zgłoszonej propozycji rezygnacji w wprowadzania art. 70a § 1a doprowadziłoby do bezlimitowego zawieszenie biegu terminu przedawnienia. Zaznaczenia wymaga, że w następstwie zastosowania procedury wzajemnego porozumiewania i wykonania tego porozumienia może dojść także do wydania przez polski organ podatkowy decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego (wtedy zwrot nadpłaty nastąpi w drugim państwie, jeżeli tam niezasadnie już zapłacono podatek), a zatem uregulowania nowelizowanego art. 79 § 2 Ordynacji podatkowej nie obejmą takiego przypadku.
art. 72 § 4	Konfederacja Lewiatan	Konieczne jest doprecyzowanie definicji nadpłaty, poprzez dodanie do art. 72 Ordynacji podatkowej § 4 stanowiącego, że nadpłatą jest również kwota podatku zapłaconego w sytuacji, w której ten kto ją uiścił nie poniosł z tego tytułu uszczerbku majątkowego. Dodanie takiego przepisu jest niezbędne w świetle pozaprawnej, niekorzystnej dla podatników wykładni przepisów prawa dokonywanej przez sądy administracyjne po uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego o sygn. I GPS 1/11. Sądy administracyjne coraz częściej stają na stanowisku, zgodnie z którym w sytuacji, kiedy podatek przeniosł kwotę podatku na odbiorcę, nie ma prawa do zwrotu nadpłaconego podatku. Polskie przepisy znacznie utrudniają dochodzenie roszczeń z tytułu nienależnie zapłaconego podatku osobom, na które ten podatek został przerzucony. W konsekwencji dochodzi do sytuacji, w której to Skarb Państwa staje się bezpodstawnie wzbogacony kosztem podatników.	Uwaga niezasadna. Propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy nowelizacji opartej na wykonaniu Założeń. Na tym etapie prac legislacyjnych nie ma możliwości jej włączenia. Nie jest nadpłatą kwota uiszczona podatku w sytuacji, w której ten kto ją uiścił nie poniosł z tego tytułu uszczerbku majątkowego. Nadpłata podatku nie może stanowić bezpodstawnego wzbogacenia. Takie stanowisko zostało zaprezentowane w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2002 r., sygn. akt P 7/00 oraz uchwale NSA z dnia 22 czerwca 2011 r. sygn. akt I GPS 1/11. Ponadto orzecznictwo ETS dopuszcza wyłączenie zwrotu świadczenia pobranego niezgodnie z prawem UE, jeżeli prowadziłoby to do nieuprawnionego wzbogacenia świadczącego.
art. 75 § 2	Konfederacja Lewiatan	Zmiana komplikuje relacje na linii płatnik-podatnik, szczególnie w przypadku gdy podatnikiem jest podmiot zagraniczny. Dotąd bowiem w przypadku poboru i zapłaty podatku, który okazał się nieuzasadniony, podatnik zwracał płatnikowi równowartość podatku i – jako podmiot ponoszący ciężar podatku – występował o zwrot. Obecnie w takich przypadkach to podmiot zagraniczny będzie musiał prowadzić postępowania nadpłatowe w polskich urzędach, co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Stąd propozycja, aby drugie zdanie ww. przepisu	Uwaga niezasadna. Proponowane w art. 75 § 2 Ordynacji podatkowej zmiany nie wpływają na uprawnienia płatników. Płatnik nadal będzie mógł złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty tylko w sytuacjach powodujących uszczerbek w jego majątku, gdy na skutek własnych błędów wpłacił podatek w wysokości większej od należnej albo większej od pobranej.

			kończyło się następująco: „...jeżeli wpłacony podatek nie został pobrany od podatnika, albo został pobrany lecz jego równowartość została podatkownikowi zwrócona”.	
	art. 75 § 6 i 7	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	W przypadku wydania decyzji „nadpłatowej” jako decyzji „częstkowej” (według projektu rozstrzyga tylko o kwocie nadpłaty wynikającej z wniosku, a nie o całym zobowiązaniu z deklaracji podatkowej za dany okres) istnieje możliwość zastąpienia tej decyzji późniejszą decyzją wymiarową obejmującą całe zobowiązanie podatkowe za dany okres. W takim przypadku niezbędne wydaje się conajmniej: - zagwarantowanie braku naliczania odsetek za zwłokę od wartości stwierdzonej wcześniejszą decyzją nadpłaty, - brak kar karno-skarbowych w części dotyczącej zmiany decyzji nadpłatowej oraz - nie wliczanie tej zaległości do wartości zaległości od której naliczane mają być podwyższone odsetki za zwłokę (25%). W przeciwnym razie karanie podatnika poprzez odsetki lub/i kary karno-skarbowe będzie niezgodne z zasadą zaufania do organów podatkowych.	Uwaga niezasadna. Wydanie decyzji wymiarowej wiązać się będzie z przeprowadzeniem „pełnego” postępowania wymiarowego. Takie postępowanie ma zakres znacznie szerszy niż postępowanie, w wyniku którego doszło do wydania decyzji „nadpłatowej” jako decyzji „częstkowej”. Przedmiotem postępowania w sprawie decyzji wymiarowej są inne okoliczności faktyczne, niż te które były analizowane w sprawie zakończonej wydaniem decyzji częstkowej. Wydanie decyzji wymiarowej w zakresie całości zobowiązania za dany okres rozliczeniowy nie oznacza, że decyzja stwierdzająca nadpłatę (częstkowa) była wadliwa. To, że w zakresie niektórych elementów rozliczania podatku (badanych na wniosek o stwierdzenie nadpłaty) wynika nadpłata nie oznacza, że w zakresie innych elementów nie może wynikać uszczuplenie podatku. Dlatego w przypadku wydania decyzji wymiarowej powinny być stosowane ogólne zasady naliczania za zwłokę, mogą być naliczane podwyższone odsetki, jak również nie powinna być wykluczona odpowiedzialność karna-skarbowa. Ponadto w projektowanych przepisach ochrona podatnika będzie realizowana w inny sposób niż przewidziany w obowiązującym art. 75 § 5 (nowelizowane art. 52 § 3 i 75 § 9). Kwestie zwrotu do organu podatkowego nadpłaty zwróconej w trybie aktualnego art. 75 § 4 Ordynacji podatkowej są normowane w projektowanym art. 52 tej ustawy. Istotą nowej regulacji jest określenie w decyzji obowiązku zwrotu nadpłaty w razie niedokonania przez podatnika zwrotu w terminie 30 dni. W decyzji będzie określany obowiązek zwrotu nadpłaty w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia tej

				decyzji. Dopiero po upływie tego terminu kwotę podlegającą zwrotowi traktuje się jako zaległość podatkową z obowiązkiem naliczania odsetek za zwłokę	decyzji. Dopiero po upływie tego terminu kwotę podlegającą zwrotowi traktuje się jako zaległość podatkową z obowiązkiem naliczania odsetek za zwłokę Uwaga bezprzedmiotowa. Kwestie zwrotu do organu podatkowego nadpłaty zwróconej w trybie aktualnego art. 75 § 4 Ordynacji podatkowej są normowane w projektowanym art. 52 tej ustawy. Istotą nowej regulacji jest określenie w decyzji obowiązku zwrotu nadpłaty w razie niedokonania przez podatnika zwrotu w terminie 30 dni. W decyzji będzie określany obowiązek zwrotu nadpłaty w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia tej decyzji. Dopiero po upływie tego terminu kwotę podlegającą zwrotowi traktuje się jako zaległość podatkową z obowiązkiem naliczania odsetek za zwłokę.
	art. 75 § 8	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji		W przypadku nienależnego zwrotu nadpłaty projekt (zmieniany art. 75 § 8 w art. 1 pkt 70 projektu) nie przewiduje, tak jak obecnie, braku naliczania odsetek za zwłokę. Powyższe, w powiązaniu z ryzykiem stosowania stawki 200%, wydaje się zmianą wyłącznie o charakterze fiskalnym. Postulujemy zachowanie dotychczasowej treści regulacji w wyżej wymienionym zakresie, tj. brak odsetek i sankcji karno-skarbowych.	Proponowana zmiana może realnie spowodować obciążenie podatników kosztami odsetek od zaległości podatkowych w sytuacjach, w których budżet państwa nie poniosł jakiegokolwiek uszczerbku majątkowego – dysponował w tym czasie „nieujawnioną” nadpłatą. W tej sytuacji, podatek, którego środki (nadpłata) pozostawały w dyspozycji organu podatkowego, byłby dodatkowo karany / obciążany kosztem odsetek. Zmiana może prowadzić do nieuzasadnionego pogorszenia pozycji podatkowej podatnika, a tym samym do nieuzasadnionego zwiększenia obciążeń fiskalnych ciążących na podatniku.
	art. 76a § 2	ZBP Pracodawcy RP Polska Izba Ubezpieczeń PZU ORLEN Konfederacja Lewiatan Krajowa Rada Radców Prawnych			Uwaga uwzględniona. Zrezygnowano z wprowadzenia projektowanego rozwiązania.
	77 § 1 pkt 3	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan		Wydłużenie terminu zwrotu nadpłaty do 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu, stwierdzeniu nieważności decyzji może w praktyce znacznie wydłużyć termin otrzymania zwrotu nadpłaty przez podatnika, której istnienie zostało już potwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego uchylającego decyzję organu podatkowego pierwszej instancji.	Uwaga niezasadna. Istotą zmian proponowanych w art. 77 § 1 pkt 1 i 3 Ordynacji podatkowej jest ujednolicenie terminu zwrotu oraz rezygnacja z rodzajowego określenia decyzji. Dotychczasowy termin 14 dniowy określony w art. 77 § 1 pkt 3 był często zbyt krótki. Na analizę wyroku sądu dokonanie zwrotu nadpłaty. Podkreślić należy, że jest to termin maksymalny, a organ nie ma żadnej motywacji do nadmiernego zwlekania ze zwrotem nadpłaty ponieważ nadpłata podlega oprocentowaniu.
	art. 77b	Pracodawcy RP		Jako pozytywną zmianę uznano uregulowanie kwestii zwrotu nadpłaty na	Uwaga uwzględniona.

		Konfederacja Lewiatan	rzecz wspólnika spółki cywilnej. Zwrócono jednak uwagę na analogiczny problem zwrotu nadpłaty spółkom należącym do podatkowej grupy kapitałowej.
	art. 79 § 2	Konfederacja Lewiatan	Za całkowicie nieuprawnioną uznano zmianę wykluczającą możliwość wystąpienia z wnioskiem o zwrot nadpłaty po upływie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Z wnioskiem takim można wystąpić, a więc gdy – w pewnym uproszczeniu – powstała w wyniku uchybień leżących po stronie ustawodawcy lub organów państwa.
	art. 81b § 2a	Konfederacja Lewiatan	Należy zastanowić się nad mechanizmem skuteczności korekty np. w zakresie korygowanych taką deklaracją zaległości. Inaczej będzie to prowadziło do sytuacji, w której odrębnie będą korygowane zaległości a odrębnie nadpłaty. Biorąc pod uwagę nowe propozycje dotyczące zaliczania nadpłat na zaległości, pogłębia to asymetryczność pozycji podatnika względem państwa.
	art. 138d	Konfederacja Lewiatan	Za słuszną uznano propozycję wprowadzenia pełnomocnictw ogólnych, niemniej zaproponowano pójście w tym pomysłem dalej i zlikwidować regulację szczególną w art. 80a. Nie wydaje się racjonalnym przedkładanie obok pełnomocnictwa ogólnego dodatkowego pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji.

Uwaga niezasadna. Nie dotyczy wniosków o zwrot nadpłaty składanych w trybie art. 74 Ordynacji tj. gdy nadpłata jest efektem wyroku Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Trybunał określa skutki wyroku. Sama wadliwość przepisu stwierdzona w wyroku nie „reaktywuje” istnienia zobowiązania podatkowego. Przedawnienie zobowiązania jest obecnie przeszkodą do uchylenia decyzji w wyniku postępowania wznowionego w związku z wyrokiem Trybunału.

Uwaga niezasadna. Przepis art. 81b § 2a nie budzi wątpliwości. Natomiast skutki złożenia deklaracji (korekty deklaracji), w której wykazano podatek do zapłaty określają art.21 § 2 i 3 Ordynacji. Z treści tych przepisów wynika, że jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a zobowiązanie podatkowe powstaje z mocy prawa, podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty, z wyjątkiem sytuacji gdy organ podatkowy wyda decyzję określającą inną wysokość zobowiązania podatkowego. Zrezygnowano ze zmian w zakresie art. 76a.

Uwaga niezasadna. Pełnomocnictwo, o którym mowa w art. 80a ustawy - Ordynacja podatkowa jest szczególnym rodzajem pełnomocnictwa, upoważniającym jedynie do złożenia podpisu na deklaracji, z wyłączeniem innych działań na rzecz podatnika. Postulat „włączenia” tej instytucji do pełnomocnictwa ogólnego jest bezzasadny. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji prowadzi do składania w imieniu mocodawcy „oświadczenia wiedzy”, jakim jest przede wszystkim deklaracja podatkowa, pod rygorem odpowiedzialności karnej i różni się zasadniczo od

				reprezentacji procesowej. Praktyka wskazuje, że często inną osobą jest pełnomocnikiem w tych kwestiach. Uwaga niezasadna. Celem określenia w rozporządzeniach wzorów pełnomocnictw składanych za pomocą środków elektronicznych i papierowych jest ujednolicenie treści tych dokumentów i precyzję co do zakresu umocowania. Obecnie często wymagane jest odrębne wezwanie do wyjaśniania wątpliwych kwestii w związku z przeoczeniami i niejasnością w treści pełnomocnictwa.
138f § 1	Konfederacja Lewiatan		Przepis ustanawiający delegację ustawową dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia ustalającego wzór pełnomocnictwa powinien mieć zastosowanie jedynie do pełnomocnictw ogólnych, a pozostałych pełnomocnictw – jedynie w zakresie pełnomocnictw składanych drogą elektroniczną.	
art. 144	Poczta Polska S.A.		Regulacja pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustanawiającego zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. Należy zauważyć, że treść art. 144 § 1 pkt 1 Op pozostaje w kolizji z przepisem art. 154a bowiem uniemożliwia organom podatkowym skuteczne doręczenie pism drogą pocztową za granicą. Przesyłka nie może być nadana w jakiegokolwiek dowolnej placówce operatora pocztowego, skoro system wymiany przesyłek w obrocie międzynarodowym dotyczy wyłącznie wyznaczonych operatorów pocztowych.	Uwaga niezasadna. Przepis art.144 nie pozostaje w kolizji z art. 154a, który umożliwia wystąpienie do władzy podatkowej państwa członkowskiego z wnioskiem o doręczenie pisma wyłącznie w sytuacji gdy nie jest możliwe doręczenie w trybie art. 144 albo art. 144a. Z kolei władza podatkowa państwa członkowskiego doręcza pismo na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie. Ponadto doręczenie pism drogą pocztową za granicą poprzez system wymiany przesyłek w obrocie międzynarodowym nie jest kwestionowane przez sądy administracyjne.
art. 144a § 3 art. 145 § 3	Krajowa Rada Radców Prawnych		Nie przewidziano dla doręczeń pism żadnych terminów, zaś ich brak może powodować niekorzystne skutki w przypadku, gdy pismo zostanie wysłane przez organ podatkowy zbyt późno np. w dniu upływu terminu. W celu wyeliminowania tego ryzyka, proponowana regulacja powinna ulec doprecyzowaniu.	Uwaga niezasadna. Zasady doręczeń za pomocą środków komunikacji elektronicznej zostały określone w projektowanych przepisach Ordynacji podatkowej (art. 144a i 152a). Terminy procesowe np. termin do złożenia odwołania, są liczone od dnia doręczenia pisma (decyzji). Organ podatkowy nie może więc „zbyt późno” doręczyć decyzji.
art. 149 i Art. 151 § 2	Konfederacja Lewiatan		Postulat odstąpienia od zmiany. Sprawy/pisma podatkowe są zbyt wrażliwą sprawą, aby można było je pozostawiać osobom postronnym (dozorcy, sąsiad) bez uprzedniej zgody podatkownika. Może to prowadzić do naruszenia tajemnicy skarbowej i praw podatnika.	Uwaga niezasadna. Możliwość doręczenia zastępczego dozorczy i sąsiadów istnieje od wielu lat (aktualny art. 149 Ordynacji podatkowej). Nie ma sygnałów o nadużyciach w tym zakresie. Doręczenie wymienionym osobom jest możliwe tylko wówczas, jeśli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Rozwiązanie to jest „wygodne” dla adresata.

art. 180 § 3	Krajowa Rada Radców Prawnych	W związku z tym, że organy podatkowe mają wyjątkowo szeroki dostęp do informacji o sytuacji finansowej podatnika, zmiana nakładająca dodatkowo taki obowiązek nie zasługuje na aprobatę.	Uwaga niezasadna. Zasadne jest wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego złożenie oświadczenia o stanie majątkowym na określony dzień także w postępowaniu podatkowym, które nie musi być poprzedzone kontrolą podatkową. Aktualnie taki wymóg istnieje tylko w toku kontroli (art. 285a § 3 i 4 Ordynacji podatkowej).
art. 183	Krajowa Rada Radców Prawnych	Proponowana zmiana dająca organowi podatkowemu możliwość żądania informacji bankowych, po zaistnieniu tylko jednej z określonych w tym przepisie przesłanek jest zmianą niekorzystną. Faktycznie jednak, projektowana zmiana będzie upraszczać postępowanie w sprawie pozyskiwania informacji bankowych, ułatwiając organowi podatkowemu szybszy do nich dostęp.	Uwaga niezasadna. Projektowany przepis nie zawiera zmian w zakresie przesłanek wystąpienia z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji.
art. 183 pkt 2	ZBP Pracodawcy RP	Propozycja doprecyzowania przepisu: „nie upoważniła tego organu podatkowego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji”. Doprecyzowanie pozwoli jednoznacznie określić, o który organ podatkowy chodzi w tych zapisach.	Uwaga uwzględniona.
art. 184 § 1	Konfederacja Lewiatan	Postulat określenia, czym ma się to przejawiać zasada szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi, a ich klientami. Bez listy ograniczeń/wskazówek, które organ powinien brać pod uwagę, zapis pozostaje martwy.	Uwaga niezasadna. Tworzenie listy ograniczeń/wskazówek, które organ podatkowy powinien brać pod uwagę byłoby rozwiązaniem kazuistycznym. Ponadto istniałoby ryzyko pominięcia niektórych istotnych ograniczeń. Takie rozwiązania, adresowane do banków, funkcjonuje obecnie i nie ma sygnałów o wątpliwościach w tym zakresie.
art. 184 § 2	ZBP Pracodawcy RP	W celu uniknięcia przyszłych sporów interpretacyjnych propozycja doprecyzowania, jakie informacje dotyczące podmiotów, których nie dotyczy żądanie upoważnionego organu podatkowego, nie powinny być przekazywane. Problem ten dotyczy na przykład zakresu informacji w odniesieniu do depozytów wspólnych.	Uwaga niezasadna. Uszczegółowienie przepisu wydaje się zbędne. Nie budzi wątpliwości, że nie mogą być przekazane żadne dane osobowe innych podmiotów – stron umowy. Obowiązkiem banku jest wyłączenie tych danych.
art. 184 § 4 pkt 4	ZBP	Propozycja doprecyzowania przepisu: „nie wyraziła zgody na udzieleniu upoważnionemu organowi podatkowemu upoważnienia do żądania tych informacji”. Doprecyzowanie pozwoli jednoznacznie określić, o który organ podatkowy chodzi w tych zapisach.	Uwaga uwzględniona.
art. 193a § 1 i 2, art. 274c § 1 pkt 2, art. 287 § 1 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	Projekt zakłada, że organ podatkowy może żądać przekazania ksiąg i dowodów księgowych na informatycznych nośnikach danych w postaci plików o formacie strukturalnym. Format strukturalny nie został określony w projekcie ustawy w wyniku tego powstaje obawa czy systemy informatyczne podatników będą miały możliwość i czas na dostosowanie	Uwaga niezasadna na tym etapie prac. Zrezygnowano z pojęcia: „apliki o formacie strukturalnym”. Uwaga w istocie dotyczy terminu do wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sposobu przesyłania za pomocą środków

		się do przedstawionego wymogu. Wprawdzie proponuje się wejście w życie tych przepisów od 2016 roku (lub 2017 dla małych i średnich firm) jednak kluczowym jest data wydania rozporządzeń określających cechy plików, struktury logiczne itd.	komunikacji elektronicznej ksiąg podatkowych w postaci elektronicznej oraz terminu udostępnienia struktury logicznej postaci elektronicznej tych ksiąg. Aktualnie nie ma niebezpieczeństwa opóźnienia w wydaniu rozporządzenia i opublikowaniu struktury logicznej.
193a § 3	Konfederacja Lewiatan	Struktura logiczna formy elektronicznej w formie plików o formacie strukturalnych, powinna również być ogłaszana rozporządzeniem Ministra Finansów, a nie tylko obwieszczeniem w Biuletynie Informacji Publicznej. Należy wprowadzić odpowiednią delegację, gdyż ta zawarta w projektowanym § 2 nie jest wystarczająca.	Uwaga niezasadna. Taki sposób publikacji struktury logicznej już funkcjonuje w odniesieniu do podpisu elektronicznego, którym opatrywane są deklaracje i podania składne za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Nie zgłoszono w tym zakresie zastrzeżeń na etapie prac nad Założeńiami.
art. 239f w zw. z art. 239e	BCC	Obecna treść art. 239f w zw. z art. 239e Ordynacji podatkowej prowadzi do wniosku, że w okresie od doręczenia decyzji ostatecznej stronie do dnia wniesienia przez nią skargi do sądu administracyjnego, organ podatkowy może podjąć działania mające na celu wykonanie decyzji. W celu uniknięcia takich sytuacji, racjonalne byłoby wprowadzenie zastrzeżenia w art. 239e Ordynacji podatkowej, że „decyzja ostateczna podlega wykonaniu po upływie terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego”	Uwaga niezasadna. Potencjalna możliwość złożenia wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji nie może pociągać za sobą automatycznego skutku suspensywności bez spełnienia przesłanek uzasadniających tego rodzaju wstrzymanie. Przyjęcie postulowanego rozwiązania prowadziłoby do manipulowania składanymi wnioskami o wstrzymanie wykonania decyzji w celu uniknięcia egzekucji administracyjnej bez równoczesnego spełnienia ustawowych przesłanek wstrzymania. Podatnik dysponując ustawowym trzydziestodniowym terminem do złożenia skargi do sądu administracyjnego i działając we własnym interesie może tę skargę złożyć wcześniej, w szczególności po to, by wnieść o wstrzymanie decyzji w trybie art. 239f Ordynacji podatkowej bądź też uzyskać szybsze wydanie postanowienia o wstrzymaniu wykonania zaskarżonej decyzji z urzędu, zapobiegając możliwości wykonania decyzji do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego.
art. 262 § 1 pkt 2	Krajowa Rada Radców Prawnych	Wprowadzanie kary porządkowej w tym zakresie nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia, w związku z czym propozycja zmiany nie może być zaakceptowana.	Uwaga niezasadna. Motywy wprowadzenia projektowanego rozwiązania zostały szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu projektu.

		Konfederacja Lewiatan	Zbyt szeroki zakres podstawy do nakładania kary porządkowej (np. w zakresie tłumaczenia dokumentacji obojętnej) – należy zapewnić możliwość podatkowemu do ustalenia zasadnego zakresu żądania przez organ tłumaczenia dokumentacji. Powinno dotyczyć to dokumentacji istotnej dla wyjaśnienia sprawy, ponieważ inaczej generować będzie nieuzasadnione koszty działalności podmiotów. W praktyce nagminne jest bowiem żądanie tłumaczenia wszystkich dokumentów, nawet jeśli nie są istotne dla sprawy.	Uwaga niezasadna. Nałożenie kary porządkowej z powodu bezzasadnej odmowy dokonania tłumaczenia lub nie dokonania tłumaczenia w terminie określonym w wezwaniu dotyczy sytuacji, gdy obowiązek i zakres tłumaczenia nie budzą wątpliwości.
art. 262 § 1 pkt 2a		Krajowa Rada Radców Prawnych	Dyscyplinowanie poprzez wymierzanie nowych kar porządkowych, godzi w zasady postępowania podatkowego, w tym zasadę zaufania do organów podatkowych oraz zasadę przekonywania, która nakazuje doprowadzenie do wykonania czynności przez stronę, bez stosowania środków przymusu. Pojawia się także wątpliwość, czy propozycja zmiany będzie pozostawała w zgodzie z art.189 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, z którego nie wynika uprawnienie organu podatkowego do nakładania na stronę obowiązku przedstawienia, czy też dostarczenia dowodu, a jedynie prawo wyznaczenia terminu. Zapropionowana zmiana jest wyrazem represji, a zamiar jej wprowadzenia, nietrafionym rozwiązaniem na usprawnianie i przyspieszanie postępowań podatkowych.	Uwaga niezasadna. Motywy wprowadzenia projektowanego rozwiązania zostały szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu projektu. Kara porządkowa służy pośrednio realizacji zasady szybkości postępowania oraz zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 122 Ordynacji podatkowej, która nakazuje organom podatkowym dążenie do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy. Projektowana zmiana nie pozostaje w sprzeczności z art. 189 § 1 Ordynacji podatkowej, który dotyczy tylko kwestii możliwości wyznaczenia terminu do przedstawienia dowodu będącego w posiadaniu podatnika.
art. 262 § 1a		Konfederacja Lewiatan	Propozycja zbyt restrykcyjna. Przepis pozwalał będzie w łatwy sposób ukarać osobę reprezentującą firmę (np. członka zarządu) bez przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w zakresie stopnia winy, osoby przyczyniającej się itp.	Uwaga niezasadna. Przed nałożeniem kary porządkowej organ podatkowy jest zobligowany do rozważenia zasadności i celowości ukarania oraz wysokości ewentualnej kary, z uwzględnieniem jej górnej granicy. Ocena powyższych okoliczności musi znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu postanowienia o nałożeniu kary porządkowej. Na postanowienie służy zażalenie.
Rada ds. Unikania Opodatkowania		Fundacja Laboratorium Prawa i Gospodarki	Projekt zakłada, że Rada działać będzie przy Prezesie Rady Ministrów, jednak jej obsługę powierzono Ministrowi Finansów. Z jednej strony członków Rady powoływać będzie premier, a z drugiej efektywność jej działań gwarantować ma Minister Finansów. Wydaje się niemalże pewnym, że powodować to będzie kłopoty natury organizacyjnej i podda Radę <i>de facto</i> podwójnej kontroli tych organów, co nie napawa	Uwaga niezasadna. Rada będzie niezależna, ani Prezes RM ani Minister Finansów nie będzie mieć instrumentów wpływających na merytoryczne prace Rady. Domniemanie „profiskalne” charakteru Rady nie ma żadnego oparcia w treści przepisów. To Przewodniczący Rady kieruje jej

	optymizmem w zakresie stosowania innej niż profiskalnej wykładni. W tym kontekście deklarowana w projektowanym art. 271a Ordynacji podatkowej niezależność Rady od organów podatkowych nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistości. W składzie nie znajduje się żaden reprezentant organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Trudno zatem uciec przed wrażeniem, że deklarowany przez projektodawcę mediacyjny charakter Rady jest jedynie pozorny, gdyż punkt widzenia biznesu zwyczajnie nie będzie, przy takim składzie osobowym, słyszalny.	pracami. Minister zapewnia jedynie obsługę prac Rady, w zakresie technicznym. Uwaga niezasadna. Projekt zakłada model ekspercki, a nie arbitrażowo-mediacyjny. Nie powodów zakładać, że sędziowie, przedstawiciele nauki, doradców podatkowych i RPO nie będą merytorycznie przygotowani. Zakłada się, że taki skład Rady gwarantuje jej pełny obiektywizm. Z tego względu nie ma składzie Rady osób, co do których mogłaby istnieć obawa, że ze względu na swoje usytuowanie zawodowe byłyby skłonne do reprezentowania opinii organizacji delegującej, a nie swojej własnej.
	Projektodawca zakłada, że ten podmiot nie wydaje wiążących Ministra Finansów opinii, a jedynie opinie o doniosłym dla postępowania w sprawie zastosowania Klauzuli charakterze. Organ prowadzący to postępowanie będzie musiał do treści opinii jedynie ustosunkować się w decyzji, natomiast sama decyzja może odrywać się od poglądu wyrażonego przez Radę. Stąd nieodparte wrażenie, że Rada będzie swego rodzaju organem pomocniczym dla Ministra Finansów przy wydawaniu decyzji w sprawie zastosowania Klauzuli, a opinia Rady będzie etapem postępowania w tym zakresie. Projektowane przepisy nie dają żadnej gwarancji, że Rada będzie pełniła rolę arbitra/mediatora pomiędzy przedsiębiorcą a organem podatkowym w sprawie zastosowania klauzuli. Wobec takiej konstrukcji Rady oraz jej kompetencji, powoływanie tego ciała jest w opinii Fundacji zbędne. Natomiast, jeżeli projektowana regulacja dotycząca klauzuli miałaby wejść w życie, rozważyć należałoby inne ukształtowanie roli tego ciała, np. jako organu odwoławczego od decyzji Ministra Finansów, a także inne ukształtowanie jego składu osobowego (wprowadzenie do niej także przedstawicieli samorządu gospodarczego).	Uwaga niezasadna. Projektowana formuła Rady bazuje na rozwiązaniach z innych krajów. Nie powodu dyskwalifikacji tej formuły w polskich warunkach, tym bardziej że, inaczej niż to jest w innych krajach w skład Rady nie wchodzi przedstawiciele resortu finansów. Wiążący charakter opinii Rady oznaczałby konieczność powołania Rady jako nowego organu podatkowego, co byłoby przedsięwzięciem kosztownym i trudnym organizacyjnie. Członkowie Rady faktycznie byłiby zawodowo pracownikami tego organu.
Konfederacja Lewiatan	Zasadne jest zastosowanie modelu formalnego – czyli w skład Rady wchodziłby przedstawiciele organizacji, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trojstronnej Komisji do Spraw Społeczno-	Uwaga niezasadna. Projekt zakłada model ekspercki, a nie arbitrażowo-mediacyjny. Nie powodów zakładać, że sędziowie, przedstawiciele

			Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), bądź modelu merytorycznego, tzn. że w skład Rady wchodziłyby przedstawiciele reprezentatywnych organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, prowadzących faktyczną i uznaną działalność w obszarze prawa podatkowego i przepisów podatkowych.		nauki, doradców podatkowych i RPO nie będą merytorycznie przygotowani. Zakłada się, że taki skład Rady gwarantuje jej pełny obiektywizm.
	art. 271d § 2 pkt 1	Konfederacja Lewiatan	Należy dodać prawo strony do wnioskowania do Ministra Finansów o wnioskowanie o opinię Rady wraz z uzasadnieniem bezzasadności wniosku.		Uwaga niezasadna. Zbędnym jest angażowanie Rady w opiniowanie sprawy zanim sam organ podatkowy uzna, że istnieje przesłanka stosowania klauzuli. Takie działanie byłoby nadmiarowe, w sytuacji gdy organ sam nie dostrzega przesłanek stosowania klauzuli. Uwaga prowadzi do tego, że w każdej sprawie byłaby angażowana Rada także, gdy Minister Finansów nie doszuka się przesłanek stosowania klauzuli. Wpłynęło by to negatywnie na efektywność działania Rady w sprawach gdzie klauzulę się zastosuje.
	art. 272	Krajowa Rada Radców Prawnych	Wprowadzenie proponowanej zmiany zmieni uproszczony tryb czynności sprawdzających, w tryb rozstrzygania spraw z natury skomplikowanych. Sprawy podejmowane na podstawie art.20 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wymagają już na wstępnym etapie, szczegółowej weryfikacji w ramach trybów dla nich dostosowanych. Proponowana zmiana nie zasługuje na akceptację tym bardziej, że może także być sposobem na obejście przepisów limitujących czas prowadzenia kontroli podatkowej.		Uwaga niezasadna. Zrezygnowano w tym projekcie z dodania art. 272 pkt 4 Ordynacji podatkowej. Zmiana ta, jako związana z projektowanymi przepisami dotyczącymi opodatkowania przychodów pochodzących ze źródeł nieujawnionych, została włączona do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (nr UB25 w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów).
	art. 280	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan ZBP Krajowa Rada Radców Prawnych	Negatywnie oceniono możliwości nakładania kar porządkowych w trybie czynności sprawdzających. W trybie tym odbywa się wiele wstępnych weryfikacji deklaracji i zeznań podatkowych, jak również tzw. kontrole krzyżowe, które w praktyce wiążą się z ogromną skalą zapytań skierowanych do podatników prowadzących działalność gospodarczą na masową skalę w wielu punktach na terenie całego kraju. Za niepokojącą uznano propozycję nakładania kar porządkowych w trakcie prowadzenia czynności sprawdzających. Tego typu zmiana zaprzecza charakterowi czynności sprawdzających i sprowadza tę instytucję do kontroli podatkowej, która ze względu na swoje sformalizowane zasady stwarza podatnikowi możliwości obrony swoich praw.		Uwaga niezasadna. Motywy wprowadzenia projektowanego rozwiązania zostały szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu projektu. Czynności sprawdzające nie są kontrolą podatkową w rozumieniu Ordynacji podatkowej. Czynności sprawdzające polegające na „krzyżowej” weryfikacji istnienia transakcji są jednym z fundamentów w podatku VAT i zapobiegają wyłudzeniom zwrotu podatku. Intensywność czynności sprawdzających w tym obszarze jest konsekwencją koniecznej aktywności organów podatkowych w zakresie zwalczania

			Propozycja prowadzi do pogorszenia i tak już nie najlepszych relacji podatków z administracją podatkową. Dla realizacji zakładanego celu konieczne jest budowanie dobrych relacji z podmiotami oraz zmiana przepisów na prostsze i bardziej zrozumiałe, a nie rozbudowywanie katalogu kar porządkowych.	przebiegłości gospodarczej. Możliwość nakładania kary porządkowej będzie w przypadku bezzasadnego niezgłaszania się podatników na wezwania organów podatkowych lub bezzasadnego nieprzedstawienia dokumentów w celu przeprowadzenia czynności sprawdzających. Chodzi tu więc o sytuację, w której to podmiot nie wypełnia podstawowych obowiązków podatkowych.
281a	Konfederacja Lewiatan		Brak uzasadnienia dla usunięcia uchylecia przedmiotowego przepisu. Daje on obecnie jasną podstawę podmiotom do określenia zakresu upoważnienia zastępcy w kontroli podatkowej.	Uwaga niezasadna. Wobec wprowadzenia w przepisach Ordynacji podatkowej instytucji pełnomocnika ogólnego, którego zakresem działania może być też kontrola podatkowa, instytucja reprezentanta w zakresie kontroli staje się bezprzedmiotowa (uchylenie art. 281a Ordynacji podatkowej).
art. 282c	Krajowa Rada Radców Prawnych		Nie można zgodzić się z propozycją niezapowiedzianej kontroli u przedsiębiorcy, który działalność gospodarczą zawiesił. Katalog przesłanek wyłączenia obowiązków zawiadamiania o zamiarze wszczęcia kontroli, jest już w obecnym stanie prawnym bardzo szeroki. Wprowadzenie dodatkowych przesłanek wyłączających powyższy obowiązek, uzasadniany sprawniejszym wszczęciem procedury kontrolnej, z pełnym pominięciem interesu podatnika, należy ocenić negatywnie.	Uwaga niezasadna. Skuteczna kontrola dotycząca sprawdzenia zachowania warunków zawieszenia działalności gospodarczej może być przeprowadzona tylko bez zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Zawiadomienie stwarza prawdopodobieństwo usunięcia lub ukrycia znamion prowadzenia działalności.
art. 286 § 4	Konfederacja Lewiatan		Zapis jest potencjalnie niebezpieczny tak dla kontrolującego, jak i dla kontrolowanego. Z punktu widzenia kontrolującego w przypadku znaczącej awarii, pożaru, wybuchu, to że kontrolujący znajduje się na terenie zagrożonym (przeznaczonym do ewakuacji) nie będzie odnotowane. Nierzadko przejścia między pomieszczeniami technicznymi jest obwarowane posiadaniem przepustek. Podobnie niezrozumiałym jest obligatoryjny brak kontroli osobistej, osoba taka może wnieść lub wynieść coś co będzie stanowiło dla niej i jej otoczenia zagrożenie. Skoro osoba ta podlega przepisom BHP w kontrolowanej jednostce, to i tak musi się z nimi zapoznać, tym samym czynnik czasu w zakresie np. przepustki i tak nie jest kluczowym. Rozwiązaniem może być obowiązek wydania przepustki kontrolującemu.	Uwaga niezasadna. Zmiana polega jedynie na zmianie numeracji przepisów: aktualny art. 287 § 4 Ordynacji podatkowej staje się art. 286 § 4 tej ustawy. Aktualnie nie ma wątpliwości co do stosowania projektowanego przepisu. Nie ma też sygnałów aby pracownicy organów podatkowych w trakcie kontroli podatkowej „wnosili lub wynosili coś co będzie stanowiło dla nich i ich otoczenia zagrożenie”. Taki zarzut jest kuriozalny. Podobnie chybione jest ryzyko „nieodnotowania” przez podatnika obecności kontrolujących na terenie firmy/zakładu.
art. 290 § 6	Pracodawcy RP Konfederacja Lewiatan		Usunięcie wymogu załączania dokumentów do protokołu kontroli przekazywanego podatnikowi, które są dowodami na podstawie, których organ podatkowy dokonał analizy badanej przez siebie sprawy stanowi zagrożenie dla podatnika. Bez znaczenia pozostaje tu fakt wyłączenia mają	Uwaga niezasadna. Obecny obowiązek sporządzania i doręczania kontrolowanemu kopii wszystkich załączników do protokołu kontroli, w tym dokumentów udostępnionych przez samego

			podlegać dokumenty przekazane przez kontrolowanego. Kontrolowany ma prawo posiadać pełną dokumentację z kontroli. Częściowa dokumentacja u kontrolowanego spowoduje ponowne gromadzenie (odtworzenie przekazanego na potrzeby kontroli) przez podatnika materiału na potrzeby rzetelnego zapoznania się z protokołem. Kluczowe jest pozyskanie informacji, które (i w jakiej części) dokumenty są podstawą ustaleń protokołarnych; załączanie tych dokumentów do protokołu daje podatnikom pewność w tej materii.	kontrolowanego, jest rozwiązaniem nieracjonalnym pod względem ekonomicznym. Bezcelowe jest przekazywanie kontrolowanemu dokumentów, których oryginały są w jego posiadaniu.
art. 290b	Pracodawcy RP	Organ podatkowy jest obowiązany przestrzegać właściwości z urzędu, w wypadku jednak nieprawidłowego wyboru organu podatkowego przez podatnika lub innego podmiotu, organ ten obowiązany jest do przekazania sprawy organowi podatkowemu, który według jego oceny jest organem właściwym. Propozycja prowadzi do wyłączenia odpowiedzialności organów podatkowych na wypadek wszczęcia kontroli podatkowej przez niewłaściwą jednostkę w nieprawidłowy sposób.	Uwaga niezasadna. Dla podatnika najistotniejsze znaczenie powinny mieć ustalenia kontroli, a nie organ kontroli, który ją przeprowadza. Ponadto w obecnym stanie prawnym protokół kontroli przeprowadzonej przez organ podatkowy niewłaściwy miejscowo nie traci przymiotu dowodu w postępowaniu podatkowym.	
art. 295 pkt 1 295	Krajowa Rada Radców Prawnych	Umożliwienie zatem dostępu do tych informacji, kolejnym osobom tylko z tego powodu, że są przełożonymi pracownika często jednak bezpośrednio nie zaangażowanymi w prowadzone postępowanie, nie znajduje uzasadnienia. Nieprzekonyujące jest tym samym uzasadnienie, że wprowadzenie zmiany ułatwi efektywne nadzorowanie wykonywanych zadań i dlatego nie zasługuje na aprobatę.	Uwaga niezasadna. Oczywiście jest, że przełożony pracownika powinien mieć dostęp do tych samych dokumentów co jego podwładny. Inaczej nie może sprawować nadzoru merytorycznego, za który odpowiada.	
		Ustawa o kontroli skarbowej		
art. 33	Krajowa Rada Radców Prawnych	Propozycja budzi wątpliwości co do zasadności wprowadzenia jej w takim kształcie, bowiem nie przewidziano dla trybu żądania tych informacji jakichkolwiek ograniczeń. Przepisy uprawniające organy państwowe do tak daleko posuniętej ingerencji w sferę prywatności obywateli, powinny być bardzo precyzyjne i z tego względu proponowanej regulacji nie można zaakceptować.	Uwaga niezasadna. Motywy projektowanego art. 33 ust. 4a ustawy o kontroli skarbowej zostały szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu projektu. Zmiana w art. 33 ust. 9 tej ustawy jest zmianą dostosowawczą do zmian w art. 182a § 3 Ordynacji podatkowej.	
		Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych		
art. 10 ust. 3c	ZBP Pracodawcy RP	Projektowany przepis przewiduje zmianę art. 10 ust. 3c ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych, wprowadzając <i>a contrario</i> zasadę, że płatnik tego podatku nie odpowiada za podatek niepobrany, gdy niepobranie nie nastąpiło z winy osoby trzeciej. W uzasadnieniu wskazano, że zasada ta dotyczyć ma notariuszy, zachowujących należytą staranność przy wykonywaniu czynności płatnika. Zasada ta mogłaby zostać wprowadzona jako generalna klauzula do Ordynacji i znajdować zastosowanie do wszystkich podmiotów pełniących funkcję płatnika.	Uwaga niezasadna. Proponowane rozwiązanie, uzależniające odpowiedzialność płatnika za podatek niepobrany od winy płatnika jest tylko wyjątkiem od zasad odpowiedzialności podatkowej płatnika. Wyjątek ten dotyczy odpowiedzialności notariuszy w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych, wiąże się z zakresem działania notariusza, i nie ma uzasadnienia do rozszerzania go na innych płatników.	

Ustawa – Prawo pocztowe

Art. 46a	Poczta Polska S.A.	Polskie placówki pocztowe operatora wyznaczonego z chwilą otrzymania przesyłek nadanych za granicą nie dokonują faktycznie ponownego ich datowania. Tego rodzaju działanie jest pozbawione jakiegokolwiek znaczenia prawnego w świetle przywołanych postanowień umowy międzynarodowej, tj. Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Zmiana może wzbudzać znaczne wątpliwości interpretacyjne w związku z postanowieniami Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, skoro umowa międzynarodowa stanowi odrębne źródło prawa i nie może być zmieniona jednostronnie aktem prawa krajowego.	Uwaga niezasadna. Data wpływu do polskiej placówki pocztowej pisma nadanego z poczty poza UE powinna mieć skutek procesowy, więc konieczne jest prawne uregulowanie umieszczania tej daty. Zmiana projektowana w Ordynacji podatkowej jest wzorowana na treści art. 165 § 2 Kpc.
Przepisy przejściowe – Art. 14 § 2 - 3	Konfederacja Lewiatan	Art. 14 § 3 umożliwia wygaszanie interpretacji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które będą niezgodne z interpretacją ogólną – odbiera podatkikom prawa nabyte i łamie zasadę niedziałania prawa wstecz.	Uwaga niezasadna – należy bowiem zauważyć, iż aktualnie w związku z rozbieżnością pomiędzy interpretacją indywidualną a ogólną uruchomiana jest procedura zmiany interpretacji indywidualnej, natomiast proponowane regulacje mają jedynie uproszczyć sposób eliminowania nieprawidłowych (odmiennych od interpretacji ogólnych) interpretacji indywidualnych. Jednocześnie należy zauważyć, że projektowane zmiany w zakresie ochrony wynikającej z zastosowania się do interpretacji indywidualnej (art. 14k – 14n) uwzględniają ochronę dla wnioskodawców, w przypadku gdy w odniesieniu do danej interpretacji zostanie uruchomiony tryb stwierdzenia wygaśnięcia interpretacji. Ponadto należy podnieść, że ochrona związana z zastosowaniem się do interpretacji pozostaje w mocy na zasadach określonych w art. 14m. Nie ma zmian powodujących retroaktywne zniesienie tej ochrony. Po wygaśnięciu interpretacji indywidualnej ochrona będzie związana za zastosowaniem się do interpretacji ogólnej.
	Konfederacja Lewiatan	Ponadto powstaje wątpliwość, czy możliwe będzie objęcie indywidualnych interpretacji prawa podatkowego, wydanych przed dniem wejścia w życie przepisów związanych z klauzulą o przeciwdziałaniu unikania opodatkowania, skutkami zastosowania przez organy podatkowe klauzuli w związku z art. 14 r. – postulat aby wejście w życie art. 14 r było	Uwaga uwzględniona. W przepisach końcowych doprecyzowano, że regulacje w zakresie art. 14r wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (tak jak art. 25f). Ponieważ za lata podatkowe i okresy rozliczeniowe przed tą datą nie będzie miała

			skorelowane z art. 25f OP. Wydaje się, iż występuję ryzyko działania prawa wstecz ze względu na nieprecyzyjne przepisy przejściowe dotyczące możliwości stosowania klauzuli do transakcji potwierdzonych w formie indywidualnych interpretacji MF, otrzymanych przed wejściem w życie projektowanych zmian.	zastosowania klauzula to za te okresy nie będzie mógł też znaleźć zastosowania art. 14r. Uwaga uwzględniona. Mimo, że zakaz retroaktywności ma charakter ogólny i brak regulacji retroaktywnych sam w sobie jest wystarczający to w art. 18 projektu doprecyzowano, że przepisy dotyczące przeciwdziałania unikaniu opodatkowania do zobowiązań podatkowych powstałych od dnia 1 stycznia 2016 r.
	Art. 15	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Przepisy przejściowe (art. 15 projektu) zezwalają na zastosowanie 50% odsetek za zwłokę w stosunku do zaległości podatkowych powstałych przez dniem wejście w życie projektu ale tylko w krótkim czasie 6 miesięcy od wejścia w życie projektu. Postulujemy o wydłużenie wyżej wymienionego terminu do 12 miesięcy. Okres 6 miesięcy obowiązujący w stosunku do zaległości podatkowych powstałych po wejściu w życie projektu jest realny. W przypadku jednak korekty zeznań podatkowych za ostatnie 5 i czasami więcej lat okres 6 miesięcy będzie z pewnością zbyt krótki, aby rzetelnie przygotować i złożyć stosowne korekty zeznań. W praktyce może to prowadzić do nieprawidłowych zachowań podatników, którzy pod presją czasu złożą nie do końca prawidłowe korekty zeznań, kierując się wyłączone zasadą oszczędności. Wydaje się, iż powyższy wymóg jest niewykonalny dla dużych przedsiębiorstw handlowych „przerabiających” dziesiątki tysięcy dokumentów miesięcznie.	Uwaga niezasadna. Okres sześciu miesięcy jest optymalny, w zupełności wystarcza na wykrycie przez podatnika i skorygowanie większości błędów w deklaracjach oraz skorzystanie z obniżonych odsetek. Z przeprowadzonych analiz wynika, że w tym przedziale czasowym składana jest obecnie większość (62%) korekt z obniżonymi odsetkami. Liczba takich korekt zmniejsza się stopniowo wraz z upływem czasu.

Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosiły:

1. Ernst & Young doradztwo Podatkowe Sp. z o.o. (data wpływu do Ministerstwa Finansów – 4 sierpnia 2014 r.),
2. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. (data wpływu do MF – 4 sierpnia 2014 r.),
3. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (data wpływu do MF – 5 sierpnia 2014 r.),
4. TAURON Polska Energia S.A. (data wpływu do MF – 6 sierpnia 2014 r.),
5. ENERGA S.A. (data wpływu do MF – 8 sierpnia 2014 r.),
6. ENEA S.A. (data wpływu do MF – 11 sierpnia 2014 r.)
7. Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o. (data wpływu do MF – 22 sierpnia 2014 r.).